

14. fejezet

Lélektani fasizmus

„A hatalom kifinomult gyakorlása,
annak lehetőségét használja ki,
miszerint az embereket úgy is el lehet nyomni,
hogy közben elégedettek maradjanak.
A nyílt erőszaknál sokkal kényelmesebb,
ha saját akaratukból, önként és dalolva
mennek a bitóra.”

Anon

Az eddig olvasottak mögött végig az emberi elme manipulációjának témája húzódott meg. Nem irányíthatod az embereket úgy, hogy tankokat küldesz minden utcába, s katonákat állítasz minden ajtóhoz. Az „oszd meg és uralkodj” elv alapján viszont simán elérheted ezt – és azzal, hogy programozod a tömeg tudatát (a közvéleményt), elhitetve velük, hogy amit akarsz, az ő érdekeiket szolgálja, vagy hogy bár kellemetlen, de ez a kevésbé rossz vagy az egyetlen kiút. Hisz az orvosság is keserű, mégis le kell nyelni!

Ennek tisztázása döntően fontos a manipuláció működésének megértéséhez, és a gyakorlatiasabb rezgésen gondolkodáshoz, ami félrevezetésünket sokkal nehezebbé teszi majd. Például tegyük fel, hogy kamerákat akarsz szereltetni minden utcasarokra, fel akarsz fegyverezni a kisarcolt adókból egy még nagyobb rendőri karhatalmat, és meg akarod nyír-bálni a személyes szabadságjogokat. Nem akarsz vesződni a közvélemény ellenállásával, ezért okosan jársz el, eléred, hogy az emberek követeljék ki ezeket az intézkedéseket. – Mi kell ehhez? Pofonegyszerű. Néhány felháborító, erőszakos bűncselekmény, nagy felhajtással a médiában, ami mély félelmet kelt a közösségben. Ha ezt eléred, maguk az emberek kopogtatnak majd be hozzád, azt követelve, hogy szereltesd kamerákat az utcájukba, és adj több fegyvert és hatalmat a rendőrségnek. A jó öreg probléma-reakció-megoldás. S milyen jobb megoldás van a bűnözés kiváltására, mint létrehozni egy „jómódúak szemben a nincstelenekkel”-féle társadalmat, amely a szociális segélyeken alapszik (adókkal elvonni az emberektől a pénzt, majd célzottan visszajuttatni a töredékét támogatások formájában, hadd maradjanak a morzsákon), s aztán a folyamatosan és megállíthatatlanul növekvő államadósságokra hivatkozva kihúzni alóluk a jóléti államot? Az embereket így választás elé állítod: vagy lemondanak alapvető fizikai szükségleteikről, vagy elragadják erőszakkal mások pénzét és tulajdonát. S amikor megteszik az utóbbit, akkor az áldozatok és a tömegek, akik a bűncselekményről szóló híradásokat látják, azt követelik: „valamit most már tenni kell!”

Ehhez az elmemanipulációhoz a társadalom minden aspektusát felhasználják. Az „oktatási” rendszer nem azért van, hogy tájékoztassa a gyermekeket és fiatalokat,

kibontakoztassa kreativitásukat, hanem hogy rendszerkonformmá alakítsa gondolkodásukat (mi mászt szolgál a 18 éves korig tartó tankötelezettség?). Ugyanez igaz a médiára és a reklámokra is. Az Egyesült Államok iskoláiban és egyetemien adómentes alapítványok koordinálják az Elit „oktatási” célkitűzéseit, az Egyesült Királyságban pedig egy részben titkos csoport dolgozik ezen, az All Souls Group. Évente háromszor találkoznak a Rhodes Házban (milyen stílusos), az Oxford Egyetemen. Ezek az oktatási célkitűzések azt szolgálják, hogy a Rendszert és a Világkormányt támogató klónok tömegét hozzák létre, bár a tanárok elsöprő többsége ezt nem ismeri fel.

A „*Robotok Lázadása*” című könyvemben közreadtam egy kivonatot egy 1986-ban – nyilvánvalóan véletlenül – „Néma fegyverek egy csendes háborúhoz” címmel előkerült dokumentumból. Egy másik példányról azt állítják, hogy már 1969-ben látták az amerikai haditengerészet titkosszolgálatá kezében. Nagyszerűen elmagyarázza a tömeges agymosás technikáját. A nálam lévő példány eredetijét egy használtcikk-vásáron vett IBM fénymásolóban találták Amerikában, és részletesen ismertet egy tömeges elmekontroll elvet. Ezt a hosszú és részletes dokumentumot 1979-re dátumozták, de megemlít egy 1950-es évektől követett irányelvet is. Idézem: „A csendes háborút... a nemzetközi elit hirdette meg, 1954-es találkozásán.” A Bilderberg-csoport 1954-ben találkozott először. A dokumentumban részletezett módszereket valószínűleg a londoni Emberi Kapcsolatok Tavistock Intézete és hozzá kapcsolódó társintézményei szolgáltatták. Egy kis ízelítő a tartalomról:

„A tapasztalat bebizonyította, hogy egy néma fegyver megóvásának és a tömegek feletti irányítás megszerzésének legjobb módja: egyrészt nem informálni, hanem tudatlanságban tartani őket a rendszer működési alapelveit illetően –, míg másrészt folyamatosan össze kell zavarni őket, fenntartani a szervezetlenségüket és nyugtalanságukat olyan dolgokkal, amelyek nem is igazán fontosak.

Ez a következőképpen érhető el:

1. Gondolkodásuk elsorvasztásával; szellemi tevékenységük szabotálásával; alacsony minőségű matematikai, rendszertervezési, -szervezési és közgazdasági tananyag használatával a közoktatásban, és az alkotókészség visszaszorításával.
2. Le kell kötni érzelmeiket; fel kell szítani az elvhajhászatot, és el kell érní, hogy még jobban belemerüljenek az érzelmi és fizikai tevékenységekbe. Ezt a következő módon tehetjük:
 - a) tudatuk szüntelen ostorozása és támadása (szellemi és érzelmi erőszak) a médian keresztül, a pergőtűzként rájuk zúdított témákkal: szex, bűncselekmények, háborúk – főként a tévé és az újságok révén;
 - b) meg kell adni nekik, amire vágynak – minél többet – a „szellemi bővli kajából”, és meg kell tagadni tőlük, amire valójában szükségük lenne;
 - c) újra kell írni a történelmet, a törvényeket, és ki kell szolgáltatni az embereket a létrejövő deviáns világnak, mert így elérhető, hogy gondolkodásuk a személyes szükségleteik helyett koholt problémákra terelődjenek.

A fentiek eleve kizárják, hogy az emberek érdeklődjenek iránta, és felfedezzék a társadalom gépesítésének néma fegyvereit. Általános szabály az, hogy a zűrzavar előnyös: minél nagyobb a zavar, annál hasznosabb. Ezért a legjobb megközelítés: problémákat gyártani, majd felajánlani a megoldásokat.

Összefoglalva:

Média: tereld el a felnőtt közvélemény figyelmét a valós társadalmi problémákról és foglald le igazából érdektelen témákkal!

Iskolák: tartsd tudatlanságban a fiatalokat, a valódi matematikát, a valódi közgazdaságtant, valódi törvényeket és a valódi történelmet illetően.

Szórakoztatóipar: tartsd a közönségnek szánt szórakoztatást a hatodikosok szintje alatt!

Munka: foglald el, foglald el, foglald el az embereket, hogy ne maradjon idejük gondolkodni; fogd igába őket látástól vakulásig, a többi állattal együtt!”

Ez nem a mai világ leírása, ugye? A szellemi puccs összes alkotóeleme itt van, és látjuk őket működés közben mindennap. Amikor egy kormány új törvényeket akar bevezetni egy-egy célcsoport ellen, hogy kieroszakolja beilleszkedésüket, és megkurtítsa szabadságjogikat, a közvélemény megdolgozása a célcsoport ellen már hónapokkal, néha évekkel azelőtt elkezdődik, hogy bárki akár csak említené az új törvényt. A cél az, hogy a közvéleményt a célcsoport ellen fordítsák propaganda és előre megrendezett események felhasználásával. Amikor a törvénytervezetet végül beterjesztik, a lehetséges ellenállás már sokkal kisebb, avagy teljesen meg is szűnt. Vegyük példaként a büntetőjogi törvényt, amelyet 1994-ben vezetett be a brit kormány. Szörnyű találmány volt, és hatalmas csapás az alapvető emberi szabadság gerincére, de úgy siklott át a parlamenten, hogy gyakorlatilag az összes párt fújta a szel a vitorlájába. Az egyik célcsoportja a sok közül az „utazók” voltak, az emberek azon rétege, akik mindenféle mobil otthonokban élnek, és az év során ide-oda költöznek. A média „New Age” utazóknak állította be őket. Az utazók nem szeplőtlenek – de ki az? – viszont tanulságos megfigyelni, hogyan bántak velük. 12-18 hónappal azelőtt, hogy bevezették volna az új törvényt, nem tudtad kinyitni az újságot, megnézni a TV-híradót, hogy ne lett volna bennük egy történet, ami azt sugallta: az utazók egy „megoldásra” váró „probléma”. A rendőrség megállította és zaklatta az utazók konvojait, ahogy vidékről vidékre vándoroltak; önkormányzatok megtiltották nekik, hogy áthaladjanak a területükön; konfliktusok robbantak ki az utazók és a rendőrség között, ahogy fokozódott a düh és a frusztráció. Az ilyeneket mind összegyűjtötték, és leadták a főbb TV-csatornákon. A brit titkosszolgálat provokátorai is megjelentek, pontosan akkor, amikor a kamerák ott voltak, és tovább szították az ellentéteket úgy, ahogy a világban szokásosan dolgoznak az ilyen szolgálatok.

Amint a negatív események és a propaganda kifejtették hatásukat a közvéleményre, már mentek is az utcára a közvélemény-kutató cégek munkatársai csíptetős tábláikkal. Azok, akik az utcán kérdegetnek, nem tudnak arról, hogy miben vesznek részt. Ők csak felteszik az írásban kapott kérdéseket, amiért fizetik őket. De a közvélemény-kutatások nem azért vannak, hogy az emberek megkaphassák, amire vágnak. Azért vannak, hogy befolyásolják a közvéleményt, és gyakran célzatos kérdéseket tesznek fel, hogy elérjék a kívánatos választ. Mondd azt az embereknek, hogy a közvélemény 80%-a hisz valamiben, és birkamentálisukkal – beee, beee – gyorsan igazodnak, és ugyanazt fogják hinni. Az emberek 80%-a nem tévedhet, hát nem igaz? – Ó, dehogyan nem, ha letettek arról, hogy a saját fejükkel gondolkodjanak! A közvélemény-kutatás másik célja: megtudni, hogy a célcsoport elleni propaganda működik-e. Ha nem, akkor igazítanak rajta.

Amint a közvélemény-kutatás azt mutatja, hogy a többség már elhiszi, hogy a célcsoport egy probléma, s hogy „valamit most már tenni kell”, előveszik a törvénytervezetet (a megoldást) és a Parlament elé terjesztik. E megközelítés másik előnye, hogy a lehetséges politikai ellenzék – akármilyen kicsi is – féli egy olyan törvény akadályozásának választási következményeit, ami egy „probléma” „megoldása”, s amiről már

belesulykolták a közvéleménybe, hogy „valamit tenni kell”. Ezért van az, hogy olyan vitatható törvények, mint ez a fenti büntetőjogi (amely elsöpri az alapvető szabadságjogokat), szinte szempillantás alatt átmennek a Parlamenten, és beiktatják őket. Amint ez a javaslat törvényerőre emelkedett, „az utazók problémát jelentenek” típusú hírek azonnal eltűntek, s ezen írás napjáig sosem fordultak elő újra. Csak akkor fognak megint feltűnni, ha egy újabb, még keményebb törvényt terveznek ellenük. De addig is, a közvéleményt folyamatosan megdolgozzák az Elit listáján lévő más célcsoportok elleni törvények elfogadására, és az emberek továbbra is robotként reagálnak majd, pontosan úgy, ahogyan elvárják tőlük. Hacsak egy ponton úgy nem döntünk, hogy most már elég, és visszavesszük az uralmat saját gondolataink, elménk fölött.

Az olyan szervezetek, mint az Emberi Kapcsolatok Tavistock Intézete (és társintézményei az USA-ban, mint a Stanford Kutatási Központ és a Rand Társaság) hatalmas költségvetéssel és apparátussal azt kutatják, hogyan reagálnak az emberek egyénekként és tömegesen különböző eseményekre, változásokra és „inger-szavakra”. Az általam olvasott kutatások¹ szerint a Tavistock tervelte ki a „jövendő sokk” elvét, az eszközt, amellyel a kollektív emberi tudatot bombázzák oly sok változással, eseménnyel és ellentmondó információval, hogy telítődik, kikapcsol, s így szolgálivá válik. Ez ma mindenhol megfigyelhető a világban, legszembetűnőbben az Egyesült Államokban és Japánban, ahol a lakosság az egyik eseményt a másik után kapja, hogy ez eltöltse őket félelemmel és bizonytalansággal. A cél a japán társadalom destabilizálása, így megtörve az alapvető változásokkal szembeni ellenállást.

A fiatalok által követett úgynevezett „spontán” trendekből sokat ezek és hasonló szervezetek indítottak el, majd az esztelenség népszerűsítették őket a reklámokon és az irányított médián keresztül. Az emberek a „legújabb örületről” beszélnek, és csak néhányan kérdezik meg: „Hol kezdődött, és ki áll mögötte?” Mi csak az „Amerikán végigsöpri örületről hallunk”, és ennyi. Az 1960-as évek „virág, béke, szerelem” mozgalmát is eltérítette, és irányította ugyanez a tömeg-elmemanipuláló hatalom. A CIA és a brit titkosszolgálat az LSD hatásaival kísérletezett az 1950-es években, mielőtt piacra dobták, s az lerombolta volna minden számottevő pozitív változás lehetőségét abban az időben. 1953-ban a CIA katonai célokra lefoglalta a svájci gyártótól érkező teljes LSD készletet (a Sandoz cég volt a gyártó, tulajdonosa pedig a londoni S.G. Warburg). Később ugyanezt tették az Eli Lilly gyógyszergyárral is, amikor az elkezdett LSD-t előállítani az Államokban. Az emberek annyira el voltak kábulva és kábítva, hogy azt hitték, az LSD a „szabadság” fegyvere. Néhányan még ma is hiszik. Nem tudom, hogy a CIA és a brit titkosszolgálat nem eleve így tervezte-e.

A figyelemelterelés technikája

Mindazt, amiről eddig beszéltem, a „figyelemelterelés” címszó alatt kell tárgyalnunk. Ez az egyik leghatékonyabb elmemanipulációs fegyver, amelyet az emberi szellem ellen bevetnek. Többféle formát ölthet. Ha fogságban tartanak, a menekülés egyik módja, hogy eltereled a figyelmet. Lehet az egy veszekedés vagy verekedés a rabtársakkal. Amint kitör a balhé, mindenki figyelmét az köti le, beleértve az őrkét is. Ez lehetőséget ad neked, hogy észrevétlen kisurranj. A torreador technikája egy másik elterelési forma: leköti a bika figyelmét a lepellel, s így bízhat benne, hogy nem sebesül meg.

A propaganda és a tömeges elmemanipuláció világában mindennap ennek vagyunk kitéve. Az Új VilágRend után nyomozó emberek megvádolása antiszemitizmussal, a porhintés egy klasszikus példája. Az emberek figyelmét a kutatók állítólagos rasszizmusára tereled, ezzel elvonod a figyelmet kutatásuk eredményéről. Vagy nézzük például azt a stratégiát, ahogy egyesek beszívárognak a pártok „mérésékelt” szárnyába, miközben titokban egy szélsőséges játéktervet követnek. Ez a porhintés megakadályozza a szélsőséges elemek leleplezését, és

eközben ők maguk vádolják ellenfelüket azzal, hogy szélsőséges. Időről időre hallunk titkosszolgálatokkal kapcsolatos „leleplezésekről”, de ezekből vajon mennyi a valódi leleplezés és mennyi a szándékosan kiszivároztatott hír az emberek figyelmének elterelésére, hogy ne lássák, valójában mi zajlik? Egy példa erre: add ki egy „kém” könyvét, aki bizonyos embereket külföldi ügynökként nevez meg. Szellőztessd ezt meg az irányított médiában, és érj el, hogy a kormány hangosan tiltakozzék, így még hitelesebbé téve. Győzd meg az embereket, hogy a „bennfentes” által nyilvánosságra hozott nevek helytállóak, s így azok, akik tényleg benne voltak, megússzák szárazon. Ha be akarsz jelenteni egy ellentmondásos törvényt, vagy a kormány arra kényszerül, hogy felfedjen egy önmagára nézve kényelmetlen hírt, akkor a figyelemelterelés szabálya szerint azt egy olyan napon kell megtenni, amikor tudod, hogy egy másik nagy horderejű hír is megjelenik majd. Emiatt a dolog nem fog annyi teret és fontosságot kapni, mert a média szélteben-hosszában tárgyalja a másik nagy sztorit.

Aznap, amikor a brit belügyminiszter, Michael Howard bejelentette a személyazonossági kártyák bevezetését, a lojalista félkatonai erők Észak-Írországból tűzszünetet jelentettek be, csatlakozva a Republikánus IRA javaslatához. Ez rendkívüli mértékben csökkentette a Michael Howard féle személyazonossági kártyákra szánt média-időt és reakciót. Nem hiszem, hogy ez véletlen egybeesés volt, főleg mivel az ír félkatonai erők és a brit kormány rendszeres kapcsolatban állnak a titkos társaságok hálózatán és más csatornákon keresztül, teljesen mindegy, mit mondanak nyilvánosan. Sőt, az IRA és „ellensége”, a brit kormány közti titkos egyeztetéseket már nyilvánosan is leleplezték.

A porhintés egy másik példája a kísérlet, amikor két líbiait vádoltak a bomba miatt a Pan Am 103-as járatán, ami 270 embert ölt meg Lockerbie mellett, Skóciában 1988 decemberében. Egyetlen bizonyíték sem mutatott Líbia érdekeltségére. Kényelmes őket bűnbaknak használni a figyelem elterelésére a valóságról, s arra is jó, hogy eláztassák a Kadhafi-kormányt. Független tanulmányok és okmányok egyértelműen más közel-keleti kapcsolatokra mutatnak, valamint a CIA-ra és más titkosszolgálatokra. A szerencsétlenség színhelyén, Lockerbie mellett csak úgy hemzsegtek az amerikai ügynökök, ahogy a helyiek és az újságírók rámutattak. David Fieldhouse igazságügyi orvosszakértő elmondta, hogy 59 holttestet vizsgált meg, és ennyiről adott ki halotti bizonyítványt, de később azt látta, hogy a rendőrségi feljegyzésekben csak 58 test dokumentációja van meg². Úgy tűnik, senki sem tudja, mi lett a hiányzó holttesttel. Lehet, hogy ez volt az a test, amely némileg rávilágíthatott volna, hogy mi történt, és ki volt a tettes? S ha a hatóságok tényleg nem tudták előre, mi fog történni, akkor miért kapott a helyfoglalása után néhány VIP (nagyon fontos személy) figyelemztetést, hogy ne szálljon fel arra a gépre? Egyikük Pik Botha volt, a dél-afrikai miniszter, valamint kísérői, köztük a (CIA-val és a Moszaddal szoros kapcsolatban álló) dél-afrikai titkosszolgálat, a BOSS vezetője. Lemondták a 103-as járatra szóló helyfoglalásukat röviddel annak indulása előtt, mivel fülest kaptak egy helyi titkosszolgálati forrásból.³ Pik Botha azt mondta erről Tiny Rowlands brit üzletembernek, hogy ez olyanfajta forrás volt, amit „nem lehetett figyelmen kívül hagyni”.⁴

Líbiát évekig figyelemelterelésre használták. Kadhafi ezredest sokáig úgy festették le, mint a szörnyek szörnyét, míg hasznosabb nem lett ezt a címet átruházni George Bush barátjára, Szaddám Huszeinre. Tripoli bombázása a brit bázisokról felszálló amerikai gépekkel 1988-ban része volt ennek. Több tucatnyi líbiai civilt, köztük gyerekeket öltek meg amerikaiak (brit segítséggel) megtorlásként egy nyugat-berlini diszkóban végrehajtott „líbiai terroristaakcióért”, amire megint csak nem volt bizonyíték, ahogy azt később a német nyomozók kijelentették. Kadhafiról semmit sem tudok biztosan, de hallottam olyan célzásokat, hogy az USA gyűlöli őt. Van olyan nézet is, hogy ez a „gyűlölet” csak azt leplezi, hogy a CIA terroristákat

képez ki Líbiában, amiről azt állítják, hogy az IRA, a Vörös Brigádok és más terroristacsoportok képzésében is benne volt. Nehéz eldönteni, hogy ez igaz-e, de én itt most csak a Lockerbie körüli furcsa kapcsolatokat vizsgálom. Az ember, aki Ronald Reagan számára megírta a javaslatot, hogy a Kadhafi rendszert egy hazugság- és dezinformációs kampánnyal le kell rombolni, Vincent Cannistraro, (saját bevallása szerint) a CIA alkalmazottja volt. Három évig dolgozott a kampányon Oliver North-szal, és ez vezetett Tripoli bombázásához. Kit neveztek ki a CIA részéről a Lockerbie melletti „nyomozásra”, s ki döntött úgy, hogy két líbiai a felelős? – Nem, az nem lehet! De igen, lehet: Vincent Cannistrarot. A Líbia elleni CIA-kampány egy másik eseménye volt, amikor a CIA meggyilkolta a brit rendőrnőt, Yvonne Fletchert a londoni St. James téren 1984. április 17-én. Ezért a gyilkosságért a líbiai Külképviselet munkatársait hibáztatták. Néhány kutató úgy gondolja, a rendőrnőt a CIA egy mesterlövésze lőtte le a St. James tér 8-as számú házból, a külképviselet közeléből. Abba az épületbe néhány hónappal azelőtt költözött be egy CIA-kapcsolatairól ismert cég.

Ezen információ s a tény ellenére, hogy semmilyen bizonyíték nem támasztja alá Líbia érdekeltségét a Lockerbie robbantásban, az Egyesült Nemzetek (a Globális Elit) folyamatosan szankciókkal sújtja ezt az országot! Sőt, a brit külügyminiszter visszautasította, hogy a két líbiai ügyet egy semleges országban tárgyalják. Most vagy a brit kormány csúcsa lélegzetelállítóan ostoba, vagy többet tudnak Lockerbieről, mint amennyit jelenleg hajlandók felfedni az őket megválasztó emberek előtt. Az Egyesült Államok és az Elit a „csinálj-belőle-szörnyet” technikát használja, hogy elterelje a figyelmet arról, hogy ők világszerte ezeknél sokkal szélsőségesebb rezsimeket hordoznak a tenyerükön. 1988-ban bezeg nem volt szó szörnyekről és terrorizmusról, amikor a USS Vincennes hadihajó „véletlenül” kilőtt egy rakétát, és eltalált egy iráni utasszállító repülőt, 290 emberrel a fedélzeten.⁵ A Vincennes a Perzsa-öbölben tartózkodott Szaddám Huszein megsegítésére, aki akkor még Amerika barátja és szövetségese volt az iraki háborúban Irán ellen. A hajó parancsnoka a tömeggyilkosságért „súlyos büntetést” kapott: becsületrendet a „kivételes helytállásért a különlegesen fontos szolgálat közben” valamint a „nyugodt és professzionális légkör fenntartásáért” a legénység körében, mialatt a repülőt és utasait elpusztították.⁶

A „gázlók stratégia” egy másik elterelő technika. Az Elit ismeri az elérendő célt és az ahhoz vezető lépéseket, amelyek a közhangulat manipulálásához szükségesek. De ahhoz, hogy rávegyék az embereket, hogy fogadják el ezeket a lépéseket, mindegyik lépést különállóként kell találni. Amint a lépéseket a nyilvánosság a globális központosított zarnokság felé vezető lánc szemeiként látja, a játéknak nyilvánvalóan vége. Ha központi számítógéphez kötött, vonalkódos emberi lényeket akarsz, először el kell érned a hitel- és személyazonossági kártyák elfogadását. Teheted mindezt még finomabban, ha mindenekelőtt bejelented, hogy a személyazonossági kártyák nem lesznek kötelezőek, mint ahogy Michael Howard tette a Konzervatív Párt konferenciáján 1994-ben. Azok csalódott bekiabálásai a hallgatóság soraiból, akik azt akarják, hogy kötelező legyen, mérsékelt színben tüntetnek föl, és a polgári liberális csoportok kezdeti ellenállása elerőtlenedik, mert a kormány azt mondja: „De hisz nem kötelező; az emberek választhatnak”. Természetesen a terv az, hogy kötelezővé tegyék, és aztán folytassák a vonalkódozással, csipeléssel, de a gázlókövenkénti lépkedés elterelő megközelítése megköveteli, hogy ezt lépésenként tegyék meg, úgy, hogy az emberek általában ne vegyék észre, mi folyik. Ezt a taktikát a társadalom összes szintjén használják. Ha fejleszteni akarnál egy romlatlan, elszigetelt vidéken lévő területet, és bejelentened, hogy egy lakótelepet vagy ipari komplexumot tervezel oda építeni, hatalmas ellenállásba ütköznél. Ehelyett első lépésként egy utat javasolsz, ami „elérhetőbbé” teszi a területet az emberek számára. Amint ezt elérted, egy pár épület kezd feltűnni, aztán több és még több, amíg

lépésenként megépítetted, amit kezdettől fogva akartál. Ez az egyik oka annak, amiért az ebben a könyvben szereplő és a többi hasonló információ oly fontos. Megismervén a végső célt, az e felé történő kőről kőre lépkedést hirtelen oly egyszerű meglátni!

„Szabad” sajtó

A fenti elmemanipulációk egyike sem lenne lehetséges a média aktív közreműködése nélkül. Megint csak fontosnak tartom hangsúlyozni: a médiában csak egy pár ember van tisztában az emberi elmét a globális zsarnokság felé terelő programozásban játszott kulcs-szerepével. Az újságírók túlnyomó többségének fogalma sincs, hogyan használják fel őket. Továbbmennék. A médián belüli sokéves, valamint a mikrofon és notebook másik oldalán újabban szerzett tapasztalataim alapján úgy hiszem, a két legkevesebb tudást és gyakorlati érzéket kívánó szakma – általában – az újságíróé és a politikusé. Ahogyan korábban állítottam, ők csupán ugyanazon illúzió két aspektusa. A politikusok úgy tesznek, mintha ők irányítanák a világot, és a média úgy tálalja az eseményeket, mintha a politikusok lennének a globális döntéshozók. Így a valódi irányítók árnyékban maradhatnak, róluk szóló tudósítás nélkül és ismeretlenül. Vannak kivételek. Találkozhatasz a színpalak mögé látó nagyon okos újságírókkal. Ők tudják, hogy láncokra verve vergődnek a médiastruktúrában, ami keményen korlátozza, mit mondhatnak és tehetnek. De megragadnak minden alkalmat arra, hogy annyi információt juttassanak el az emberekhez, amennyit csak tudnak. Találkoztam párral közülük, és öröm volt velük beszélgetni. Bárcsak érvényes lenne ez a többiekre is! A legtöbb helyi és regionális lapnál dolgozó újságíró és helyi rádióriporter egyaránt karrierista, akiket arra programoztak, hogy ugyanazt a régi establishment vonalat nyomják, kérdezősködés nélkül. Eközben abban a hitben ringatják magukat, hogy a szakmában eltöltött évek meghozták a józan eszüket, őket már nem lehet átverni. Vagy egyetemről frissen kikerült tejfölösszájú, acélos tekintetű ifjoncok, akiknek nincs tapasztalatuk, de még fogalmuk sem a való világról és a benne folyó manipulációról. Hangsúlyozom, vannak kivételek, de most itt a túlnyomó többségről beszélek. Nem ítélezésként mondom ezt, de mivel ez az elmebeállítottság beépült a világban történő események, és azok nagyközönség elé tárása közé, fontos a végbemenő szűrés tudatában lennünk, és ismernünk a szűrők sajátosságait. Így képessé válhatunk arra, hogy rekonstruáljuk a szűrt, torzított információból az eredeti valóságot. Varázslatosnak tűnhet, de lehetséges!

Ma is emlékszem egy dél-angliai estére, amikor az ebben a könyvben felvetett dolgokról tartottam előadást. Feltűnt nekem a hallgatóságban valaki, akinek mintha egy állandó kérdőjel lebegett volna a feje fölött. Kiderült, hogy ő a helyi újságíró. Később ezzel a főcímmel publikálta tudósítását az estéről: „Icke régi elmélete az Új VilágRendről”. Felkeltette a kíváncsiságomat. „Régi elmélet?” Ezek szerint az újság korábban már írt a globális összeesküvésről! Ellenőriztem, de erről szó sem volt. A főcím a riporter véleményére célzott, miszerint mindabban, amit azon az éjszakán az Új VilágRend jellegéről mondtam, nincs semmi új, mert George Bush már évekkel ezelőtt használta ezt a kifejezést! Ha ez egy elszigetelt, egyedi gondolkodásmód, felfogóképesség, hozzáállás lenne, amivel a híreiket szolgáltatják, nem lenne probléma. De nem az. Egy egész könyvet tudnék írni olyan személyes tapasztalataimról, amikor magukat bátran újságírónak valló emberek olyanokat kérdeztek vagy olyan cikkeket írtak, ami mellett egy kétéves gyerek felfogóképessége az értelem csúcsának tűnik.

A nemzeti és nemzetközi szinten az emberi elmét tudatosan manipuláló újságírók száma messze nagyobb, mint a helyi és körzeti médiában, de továbbra is fenntartom, hogy viszonylag kevés. A többi csak beáll a sorba, puhatolózik, hogy mit várnak tőle, és engedelmesen

kiszolgálja kenyéradó gazdiját, vagyis hagyja magát manipulálni hallgatósága manipulálására. Évekig dolgoztam a BBC televízió nemzeti hírszerkesztőségében, és mindenki fölöttébb hitelesnek tűnt körülöttem. A legtöbbször igazán kedves ember volt, akik szerették gyermekeiket, és nem kívánták nekik, hogy egy központosított globális diktatúrával kelljen szembenézniük. De nap mint nap legyártják és eladják nézőik millióinak a különféle történeteket, amiket az Elit akar, hogy a köznép lásson és halljon.

A világ manipulálásához nincs szükséged arra, hogy embereid rohagáljanak mindenfelé egyfolytában, mint a tucatnyi tányért botok végén pörgető zsonglőr. Amint létrehozod a felépítményt, bárki is lép be a szervezetbe – legyen az újság, vagy televíziós hírszerkesztés – igazodnia kell ahhoz, ami már ott van. Ha a képviselőidet olyan pozíciókba tudod juttatni, ahonnan ők nevezik ki a többieket a szervezetben, még jobb, mert az egész helyet a saját hozzáállásod hasonmásaival töltheted fel. Az újságírók például azért vannak, hogy tudósítsanak az eseményekről. Ha meg tudsz rendezni jelentős eseményeket, az újságírók világáig kürtölik azokat az eseményeket. Nem kell minden újságírót irányítanod ehhez; az eseményt így is, úgy is tudósítani fogják. Az esetek nagy többségében az eseményhez tartozó háttér-információ és magyarázat hivatalos forrásokból érkezik. Nézz meg ma egy televíziós hírműsort, ha van rá módod, és látni fogod, honnan származik a riportter szavainak túlnyomó többsége: hivatalos forrásokból. Így anélkül, hogy egyetlen újságírót is közvetlenül manipuláltál volna, az általad megtervezett eseményt – legyen az „terrorista bombától” „gazdasági problémáig” bármi – a te szájad íze szerint tudósítják és magyarázzák.

Az 1995 áprilisában Oklahoma Cityben történt szörnyű robbantás tudósítása a zsinóron-rángatott-marionett-bábu-újságírás egy szemléletes példája. Akármilyen hivatalos állásfoglalást bocsátottak ki, a média azonnal ráugrott, és tényként fogadta el, megkérdőjelezés nélkül. Akkoriban hallgattam a BBC Radio Fiveot. Bemutattak egy hölgyet egy olyan szervezettől, amiről soha nem hallottam Amerikában. Egy kérdés sem hangzott el arról, mit képvisel a szervezet, ki pénzeli vagy mi a háttere. A riportter csak feladta a kérdéseivel a magas labdát, és vita nélkül hagyta, hogy a hölgy „szakértő” véleményt adjon azokról az emberekről, akik nézetei szerint a támadást végrehajtották. Egy 1995-ös BBC televíziós áttekintésben az úgynevezett „nehézsúlyú” hírközlő, John Humphreys a kormány irányvonalát szajkózta az Oklahoma-ügyben, és McVeight, valamint a milíciát „belső ellenségnek” nevezte, a bűnösség megállapítására összehívott tárgyalás megkezdése előtt! Ezek után ők hívják magukat „újságírónak”? Ez hihetetlen! Mármost az, hogy megengedjük nekik.

Amikor a híreket nézed, figyeld meg, milyen rövidek az egyes hírek. Általában csak arra van elég idő, főként a főbb tudósításoknál, hogy elmondják, mi az, ami történt, és mi a (hivatalos) magyarázat. Milliók nevettek ki, amikor 1991-ben megkérdőjeleztem, hogy a televíziós hírekben mutatott férfi a valóságos Szaddám Huszein volt. Egy férfit mutatott a képernyő, és a tudósító vagy hírolvasó azt mondta, hogy ez Szaddám. Elmondták nekünk, kivel találkozott aznap, és egy alkalommal hogyan úszta át a folyót, hogy megmutassa népének, hogy életben van az Öbölháború után. Most már tudjuk egy iraki disszidenstől, hogy az nem az igazi Szaddám volt, hanem egyik hasonmás dublőrje. A médiát napról napra becsapják, és aztán ő becsapja a hallgatóságát. Kérdezd meg az újságírók 99%-át a Bilderberg-csoportról, a Külkapcsolatok Tanácsáról, a Trilaterális Bizottságról és általában az Elitről, és zavarodottan fognak pislogni. Még csak nem is hallottak róluk, szerepükről nem is szólva!

Viszont van pár stratégiai pozícióban lévő újságíró, aki ismeri, és aktívan támogatja a fenti szervezetek tevékenységét. A média olyan eszköz az államcsíny számára, hogy ha valaha is teljes mértékben az Elit kezébe kerülne, határtalan lehetőséget biztosítana számukra – amennyiben nem hagyunk fel a tévénézéssel és újságolvasással. De nem kell aggódnunk,

mert amint azt már olyan gyakran mondták nekünk, független médiánk van. Hmmm. Mitől és kitől független? A holland alapítású magazin, az *Exposure* 1993. augusztus/szeptemberi kiadásában részleteket közöltek az Egyesült Államok három televízió hálózata – az NBC, a CBS és az ABC – ellenőrző bizottságairól. Ezekről a hálózatokról feltételezik, hogy „versenyben” vannak, és ez a nagy „verseny” része a „függetlenségnek”, ami biztosítja számunkra a torzításmentes hírek élvezetét. Így szól az elmélet. Az *Exposure*-kutatás az amerikai Új VilágRend-kutató, Eustace Mullins munkáin alapszik. Abból, amit olvastam, Eustacének és nekem a legtöbb dologban nagyon kevés közös vonásunk van, de vagy igaz, hogy a cikk írásának időpontjában az általa megnevezett emberek irányították a hálózatokat, vagy nem. A következők viszont bizonyítható tények: az NBC az RCA leányvállalata, egy médiakonglomerátum (diverzifikált struktúrával rendelkező vállalategyesülés - *a ford.*), amely rendszeresen feltűnik az ebben a könyvben megnevezett számos ember karrierjében. A Mullins-cikkben megnevezett NBC igazgatók között voltak: John Brademas (CFR, TC, Bil.), a Rockefeller Alapítvány egyik igazgatója; Peter G. Peterson (CFR), a Kuhn, Loeb and Co (Rothschild) korábbi vezetője és korábbi kereskedelmi titkár; Robert Cizik, az RCA és a First City Bancorp – amelyről kongresszusi vallomások alapján megállapítást nyert, hogy Rothschild bank – elnöke; Thomas O. Paine, a Northrup Co (hatalmas hadiipari szerződések nyertese) elnöke és az (Elit által irányított) londoni Institute of Strategic Studies igazgatója; Donald Smiley, a két Morgan cég, a Metropolitan Life és US Steel egyik igazgatója; Thornton Bradshaw, az RCA elnöke, a Rockefeller Brothers Fund és az Atlantic Richfield Oil igazgatója és az Aspen Institute of Humanistic Studies (mindkét utóbbinak a „környezetvédő” és elit bilderbergeres, Robert O. Anderson az igazgatója). Világos, hogy az NBC-bizottság számottevő Rockefeller-Rothschild-Morgan befolyás alatt áll.

Egy másik amerikai televízió-hálózat, az ABC igazgatótanácsában található: Ray Adam, a J. P. Morgan, a Metropolitan Life (Morgan) és a Morgan Guaranty Trust igazgatója; Frank Cary, az IBM elnöke, a J.P. Morgan és a Morgan Guaranty Trust igazgatója; Donald C. Cook (CFR, Bil.), a Lazard Freres bankház általános üzlettársa; John T. Connor (CFR), a Kuhn, Loeb (Rothschild), Gravath, Swaine and Moore ügyvédi irodából, a haditengerészet korábbi és az US Secretary of Commerce főtitkára, a Chase Manhattan Bank (Rockefeller/Rothschild) és a General Motors igazgatója és a J. Henry Schroder Bank and Schroder's Inc. of London igazgatója (lásd Hitler pénzelését); Thomas M. Macioce, a Manufacturers Hanover Trust (Rothschild) igazgatója; George Jenkins, a Metropolitan Life (Morgan) és a (sok Rothschild kapcsolattal rendelkező) Citibank igazgatója; Martin J. Schwab, a Manufacturers Hanover (Rothschild) igazgatója; Alan Greenspan (CFR, TC, Bil.), a Federal Reserve elnöke, a J.P. Morgan, a Morgan Guaranty Trust, a Hoover Institution, a Time magazin és a General Foods igazgatója; Ulric Haynes Jr, a Ford Foundation és a Marine Midland Bank (aminek a Hongkong and Shanghai Bank a tulajdonosa) igazgatója. Újra látjuk ugyanazt a Rockefeller-Rothschild-Morgan vonalat az ABC-hálózat tanácsában, amit nekünk az NBC-től függetlennek állítottak be. Az ABC társaságot a Cities Communications vette át, amelynek legkiemelkedőbb igazgatója Robert Roosa (CFR, Bil.), a Brown Brothers Harriman vezető üzlettársa, amely céget szoros szálak fűznek a Bank of Englandhez. Roosa és David Rockefeller számlájára írják, hogy Paul Volckert megválasztották a Federal Reserve Board elnökévé.

Ez elvisz minket a CBS-hez, a harmadik „független” hálózathoz. Pénzügyi fejlesztését régóta felügyelte a Brown Brothers Harriman és annak vezető üzlettársa, Prescott Bush, aki a CBS igazgatója volt. A CBS és a Morgan Guaranty Trust bankügyleteivel és a jelentésekkel a CBS a CIA-val és az angol titkosszolgálattal ápolt kapcsolatairól tömérdek

történet kering az Új VilágRend-kutatók között. Néhányan az Összeesküvés Agymosó Rendszereként emlegetik (Conspiracy Brainwashing System). A CBS bizottságban található: William S. Paley (Comm 300), az elnök (akinek Prescott Bush személyesen szerezte meg a pénzt a cégvásárláshoz); Harold Brown (CFR), a Trilaterális Bizottság ügyvezető igazgatója, valamint a Légierő és a Hadügy korábbi titkára; Roswell Gilpatric (CFR, Bil.), a Kuhn, Loeb (Rothschild), Cravath, Swaine and Moore ügyvédi irodából és a New York-i Federal Reserve Bank korábbi igazgatója; Henry B. Schnacht, a Chase Manhattan Bank (Rockefeller/Rothschild), a Külkapcsolatok Tanácsának, Brookings Institution és a Committee for Economic Development igazgatója; Michel C. Bergerac, a Revlon elnöke és a Manufacturers Hanover Bank (Rothschild) igazgatója; James D. Wolfensohn (CFR, TC, Bil.), a J. Henry Schroder Bank korábbi vezetője, akinek közeli kapcsolatai vannak a Rothschildokkal és a Rockefellerrel (1995-ben Bill Clinton sikeresen kinevezte a Világbank élére); Franklin A. Thomas (CFR), a Ford Foundation feje; Newton D. Minow (CFR), a Rand Corporation és sok más mellett a – londoni Tavistock Institute-tal és a Bilderberg-csoporttal közeli kapcsolatban álló – Ditchley Foundation igazgatója. Azok az emberek, akik kapcsolatban állnak a közvélemény eseményekre és információkra történő reakciójával kapcsolatos kutatásokkal, az Egyesült Államok televíziós hálózatának tanácsában csücsülnek? Micsoda?

A CBS vezetésében ismét ugyanazokat a neveket találjuk, és mind a három hálózat szorosan összefonódik a Külkapcsolatok Tanácsával és a Trilaterális Bizottsággal. Hogyan lehetséges azt állítani, hogy Amerika három televíziós hálózata, melyek révén az amerikaiak túlnyomó többsége a hírekhez jut, független? Mindegyiket ugyanazok az emberek irányítják, vagy erősen befolyásolják! Vizsgáld meg, milyen lehetőséget rejt magában, hogy csak a te nézeteidet és céljaidat támogató producereket, újságírókat és szerkesztőket alkalmazod, és kirúgod azokat, akik kétségbe vonják beavatkozásodat abba, hogy mi jelenjék meg a képernyőn és mi ne. Vizsgáld meg, milyen lehetőséget jelent, hogy összehangolható a híreket és a megjelenő beszámolókat az eseményekről, így gondoskodva arról, hogy az egész amerikai nép nem lát, nem hall, nem olvas más magyarázatot, mint amit el akarsz hitetni velük. 1995. júliusában az ABC és a Walt Disney birodalom egyesült, és az óriási Westinghouse Electric megtette a lépéseket, hogy megvegye a CBS-t. Két hónappal később a CNN televízió mögötti Turner Broadcasting bejelentette terveit, hogy összeolvad a Time Warnerrel. Az egyezés a Time Warner elnöke, Gerald M. Levin (TC) és Ted Turner (Comm 300), az új globális rend egyik vezető támogatója között jött létre. A Time Warner történetét a 12. fejezetben láttuk. A hatalmi koncentráció felgyorsult.

Ugyanaz az ismerős Elit tartja kézben a három televíziós hálózatot és Amerika főbb újságjait, a *New York Timest*, a *Washington Postot* és a *Los Angeles Timest*. És még nem is említettük az összes más médiakibocsátót és nemzetközi hírügynökséget (mint pl. a Reuters), amelyeket az Elit ellenőriz, valamint a nagyobb újságok-futtatta ügynökségeket, amelyek egyeztetett hírekkel látják el a kisebb újságokat, a távirógépek és hírügynökségi rovatvezetők révén. Az így fölépített rendszer-kínálta elmemanipulálási lehetőségek egyszerűen hihetetlenek! Számos vezető amerikai újságíró és kiadó a Külkapcsolatok Tanácsa és a Trilaterális Bizottság tagja, és titokban nekik dolgozik a hírek és információk kiválasztásával, elemzésével és tálalásával. Jellemző volt a CBS Hírek híres műsorvezetője, Walter Cronkite egyik „riportja” a Rockefellerrek gazdagságáról és hatalmáról. Azzal zárta, hogy ha az kell, hogy egy család kezébe ennyi hatalom és pénz összpontosuljon mint a Rockefellereknek, tiszta szerencse, hogy ezek a Rockefellerek.⁷ Ismerős valakinek? Hálás vagyok Barry Turner ezredesnek a korai 1990-es években az Egyesült Királyság

médiatulajdonlásával kapcsolatos kutatásaiért, amit 1992-ben tanulmány formájában publikált „A médiakommunikáció irányítása és a közvélemény idomítása” címmel. A nevekről és újságokról szóló, ezt követő írások közül sok az ő alapos munkájára épül. Az Egyesült Királyságban a vezető „minőségi” újság a Daily Telegraph. Ez a Hollinger Groupon keresztül a kanadai Conrad Black tulajdona. A csoportnak több mint 200 újságja és magazinja van az Egyesült Királyságban, az Egyesült Államokban, Kanadában és Izraelben. Brit titkosszolgálat-alapította élvonalbeli társaságként kezdte, ahogy erre korábban rámutattam. Conrad Black az elit Bilderberg-csoport Kormányzó Bizottsága, a Trilaterális Bizottság és a Stratégiai Tanulmányok Intézetének tagja. A Hollinger Group vezető nemzetközi tanácsadói: Henry Kissinger (CFR, TC, Bil., RIIA, Comm 300) és Lord Carrington (TC, RIIA, Bil., Comm 300). A Hollinger Nemzetközi Felügyelő Bizottság néhány tagja: Zbigniew Brzezinski (CFR, TC, Bil.); Giovanni Agnelli (Bil., Fekete Nemesség, Comm 300); David Brinkley (CFR), hírkomentátor az ABC Híreknél; Paul Volker (CFR, TC, Bil.), a Federal Reserve Board elnöke, a reaganizmus és thatcherizmus felelőse; Lord Rothschild, a Rothschild Holdings elnöke és Lord Hanson, a Hanson plc. elnöke. A The Daily Telegraph bizottságában van Evelyn de Rothschild, az N. M. Rothschild Kereskedelmi Bank elnöke. Az N. M. Rothschild a Hollinger Group kereskedelmi bankáraként ügködik, hogy teljessé tegye a meghitt kapcsolatot.

A *Daily Telegraph* egy korábbi főszerkesztője és bizottsági tagja, Andrew Knight, a Bilderberg-csoport Irányító Bizottságának és a Ditchley Alapítványnak egy másik tagja, a *The Economist* magazin korábbi munkatársa (elnök Evelyn de Rothschild), egy publikációt közölt a sajtóban a gabona-törvény megszüntetéséről, és hirdeti a „szabad kereskedelem” elvét. Knight továbbment, a Rupert Murdoch kezében lévő – a *The Sun*, a *The News Of The World*, a *The Timest* és a *Sunday Timest* tulajdonló – News International elnöke lett. Murdoch újságok, magazinok és televízió-hálózatok tulajdonosa. Becslés szerint hárommilliárd potenciális hallgatója van. Ez a filmgyártásbeli érdekeltségei nélküli adat. Jelenleg egy globális telefon- és kommunikációs hálózathoz csatlakozik, az MCI-hoz, és ajánlatot tett a hatalmas olaszországi Berlusconi médiabirodalom részére. A *The European* újság szerint tervezi médiaérdekeltségének nagymértékű növelését is Európa-szerte⁸. A *The Spotlight* újság egy riportjában ezzel a főcímmel: „Mire készül Murdoch és ki támogatja?”, az író, Dan McMahan olyan nevekkel hozta összefüggésbe e médiamogul felemelkedését, mint Harry Oppenheimer (Dél-Afrika, Anglo-American, De Beers), Armand Hammer (Occidental Petroleum), a Bronfman család (közel áll a Hollinger Csoporthoz és a Rágalomellenes Ligához) és a Rothschildok⁹. Nem ezekre a vezető emberekre kell figyelmünket irányítanunk, hanem inkább azokra, akik mögöttük állnak és rángatják zsinórjaikat. Ők azok, akik a pénzt elérhetővé teszik, és manipulálják a politikusokat, hogy rábólintsanak a nagy médiafelvásárlásokra, és a kartellek megjelenésére. Conrad Black *Daily Telegraph*ja hihetetlen képmutatással ezt mondta Murdoch birtokáról: „Ez egy óriási és potenciálisan rendkívül veszélyes médiahatalom koncentráció...”¹⁰. Vajon a Telegraph tulajdonosának birodalma nem?

A közben tartott média meg tudja etetni a nyilvánossággal ugyanazokat az alapvető üzeneteket, és hipnotizálhatja a kollektív tudatot, hogy elfogadja ezeket. Ha ugyanazok az üzenetek látszólag egymással kapcsolatban nem lévő média-forrásból jönnek, igaznak kell lenniük, mert „mindegyik ezt mondja”. Ugyanúgy, ahogy Egypárti Politikai Államunk van, úgy van nekünk Egy Média Államunk. Az Egyesült Királyságban azt gondolhatod, hogy a Murdoch, a Sun és az *Independent* vagy a *Guardian* fényévnnyi távolságra van egymástól, és különböző véleményeknek ad nyilvánosságot. De ha elemzed azt, amiben mindannyian egyetértenek, és a módot, ahogyan működnek, nyilvánvalóvá

válk, hogy egyik sem nyújt radikális alternatívát. Tulajdonképpen ugyanazt mondják. Csak éppen különbözőképpen. A legkevésbé radikális brit újságtól elvárják, hogy legyen radikálisabb: a *The Guardian* a megrögzöttség fellegvára, amit én robotradikálisoknak hívok. A *The Guardian* „vetélytársa”, a *The Independent* alapító szerkesztője Andreas Whittam Smith volt. A Trilaterális Bizottság tagja végig, amíg a lap vezető személyisége volt. A politikai „választás” illúzió, így a média „választás” is. Valójában mindkettő ugyanazokban a láthatatlan kezekben van.

Amikor egyre nagyobb és nagyobb sikerre tettem szert abban, hogy ezt az elhallgatott információt elérhetővé tettem a nyilvánosság számára, a hiteltelenítési kampány felizzott ellenem. Bizonyos fokig elismerésnek vettem, mert igazolta, hogy az idegeire megyek néhány embernek azok közül, akik az emberi elmét kézben akarják tartani. A *The Jewish Chronicle* (*Zsidó Krónika*), ami szajkózza az olyan szavakat, mint szabadság és igazság, elkezdett gyalázatos elferdítéseket írni arról, amit mondok vagy teszek. Beszéltem a Board of Deputies of British Jews (Brit Zsidók Képviselőinek Tanácsa) sajtótitkárával – egy kedves hölgygel –, aki miközben egy David Icke-kal beszélt, egy egészen más David Ickeről olvasott a *Jewish Chronicle*-ben. Érthető, hogy zavarban volt. Én nem, mert mindaz, ami történt, teljes mértékben előrelátható volt. Egy olyan lap, mint a *Chronicle* nézőpontja, amint erkölcsösséget prédikál, miközben szemérmetlenül hazudik, nem túl tetszetős.

Mégis a *Guardian* volt az, a robotradikális megrögzöttség napi üzemi lapja, amit a legérdekesebbnek találtam. Egyik riportere, valami Paul Brown megérkezett egy megbeszélésre Glastonburybe, és cikket írt egy olyan emberről, aki nem olvasta a könyveimet, de már szórólapokat osztogatott, hogy ellenezze azokat! Az Icke-ellenes kompozíció egy olyan újságtól származott, ami jogot formál a szabadság képviselőjére. Elnézést, de megpukkadtok a nevetéstől. A cikkben (épphogy) egydimenziós frázisok szerepeltek „elvekről” és egyéb gyermekes badarságokról, de sehol nem történt említés a Bilderberg-csoportról és annak RIIA, CFR, TC hálózatáról, amelyekről annyi estén keresztül beszéltem. De mit is mond az Illuminátusok Jegyzőkönyve?

„Újságjaink minden lehetséges színben képviseltetik magukat – arisztokrata, republikánus, forradalmár, még akár anarchista is –, természetesen addig, amíg az alkotmány fennáll... Mint az indiai bálványinak, Vishnunak, száz kezük lesz, és mindegyiknek lesz egy ujja, amely kiszolgálja a közvéleményt. Amikor egy pulzus felgyorsul, ezek a kezek elvezetik a véleményt céljaink irányába, mert egy izgatott páciens elveszti az összes döntési hatalmát, és könnyen enged a sugalmazásnak. Azok a bolondok, akik azt fogják gondolni, hogy a saját táboruk egy újságjának véleményét ismétlik, a mi véleményünket fogják ismételtetni vagy bármilyen véleményt, ami kívánatosnak tűnik számunkra. Hiábavaló hitükben, ahogyan követik pártjuk szervezetét, valójában azt a zászlót fogják követni, amit mi tűzünk elébük.”

12. jegyzőkönyv

Rádásul a legtöbb újságírónak, valószínűleg Mr. Brownt is beleértve, fogalma sem lesz róla, mire használják fel. Valaki írt nekem, aki olvasta „*A Robotok Lázadása*” című könyvemet, és napi olvasója volt a *The Guardiannak*, mert azt gondolta, hogy abban megvan az a feddhetetlenség, ami a többiből hiányzik. Megdöbbsent Brown cikkének olvasásakor, ami – mint mondta – durva elferdítése állt annak, amit mondok és teszek. „Azt gondoltam, megbízhatok a *The Guardianban*” – írja. – Hát nem teheted! Semelyikben sem bízhat meg. Ugyanez történt a *Daily Express*től egy Rosemary Carpenter nevű „újságíróval”. Bepillantást nyert az ebben a könyvben felfedett információkba, és mégis bármiféle ellenőrzés vagy

kutatás nélkül elutasította. Észvesztő. Honnan veszik az emberek az információt a politikai pártokról a választási időszakban? Az irányított médiából. Ha a média nem támogat téged, vagy vehemensen támad, jóformán lehetetlen megnyerni a választást. Ha olyan politikus vagy, aki nyerni akar, vagy hatalmon maradni, figyelned kell a média igényeire. Ha nem teszed, ellened fordulnak, és még néhány, általuk régóta ismert, de amíg az ő játékukat játszottad, titokban tartott, kellemetlen információt is felfednek. Az, hogy Rupert Murdoch elkezdett pozitívan nyilatkozni a brit munkáspárt vezetőjéről, Tony Blairról (Bil.), aki John Smith – „korai” és hirtelen halála után – követte a poszton, kiemelkedően fontosnak bizonyult Blair esélyét tekintve, hogy miniszterelnök legyen. Ebben az a szomorú, hogy mindig beválik!

A médiának fenn kell tartania a bankok és a hirdetőik elégedettségét. Ez az, ahol a hatalom valójában található. A Globális Elit piramisa összehangolja a nagyobb hirdetőket, nyomás alá helyezve így a lapokat, hogy kövessenek, vagy ne, egy egyéni vonalat. „Nyomtasd csak ki, és visszavonjuk a hirdetésünket”: ez hatalmas fegyver. De természetesen, van nekünk média „házörzök”, ami megvéd minket a média visszaélésétől. A „házörző” újság, a Press Complaints Commission elnöke Lord Wakeham, a korábbi kabinet-miniszter, aki vitatott módon távozott a kormányból az N. M. Rothschild bizottságába. És Lord Rees Mogg (Bil.), a *The Times* korábbi szerkesztője a Broadcasting Complaints Commission, a „házörző” televízió és rádió elnöke, ugyanakkor a Rothschildok elnöke is volt. Sir Zelman Cowannek, a régi reklamációs testület, a Press Council egy másik korábbi elnökének része volt 1991-ben az Australian Fairfax Group Conrad Black Hollinger Csoportja általi átvételében. Lord Armstrong, a Civil Service egyik korábbi vezetője és kabinet titkára (aki az N. M. Rothschild elnöke lett) is csatlakozott a Carlton Television bizottságához, ami Londonba és a „Független” televízió-hálózatba közvetít az Egyesült Királyságban. Tudnám még folytatni az Egyesült Királyság összes médiájával, felfedve az összefonódásokat bizonyos nevek és társaságok között. Mindazonáltal megnyugodhatunk, igazán semmi miatt nem kell aggódnunk! Ahogyan az akkori belügyminiszter, Douglas Hurd mondta a *The Financial Times* 1989. január 19-i számában: „A közvetítést nem iparmágnások fogják intézni.” Hű, micsoda megkönnyebbülés! Én inkább előnyben részesítem John Swintonnak, a *New York Times* újságírójának véleményét a médián belüli ügyek valós helyzetéről, aki munkatársainak a következőket mondta a visszavonulása alkalmából rendezett ünnepi vacsorán:

„Nincs olyan, hogy szabad sajtó. Ezt ti is tudjátok, és én is tudom. Egy sincs közületek, aki őszinte véleményét le merné írni. Az újságíró teendője: elpusztítani az igazságot, nyíltan hazudni, fajtalanzkodni, rágalmazni, Mammon lábainál hajbókolni, és eladni magát, hazáját és fáját a napi kenyéréért. A színpalak mögötti gazdagok eszközei és hűbéresei vagyunk. Ugrálunk; ők húzzák a zsinórt, mi táncolunk; tehetségünk, lehetőségeink és életünk ezeknek az embereknek a tulajdona. Értelmiségi prostituáltak vagyunk.”

De itt újra visszaértünk ugyanahhoz a témához. A média a mi teremtményünk. Az emberiség kollektív tudatát tükrözi, és ha nem így lenne, nem tudna túlélni és fejlődni, ahogy azt teszi. Vitatkozhatunk, melyik jön előbb, a kollektív tudat hozzáállása vagy annak programozása, de ha elolvasol egy átlagos bulvárlapot, és aztán eltöltesz egy órát egy átlagos kocsmában, sörözőben, meg fogod látni, hogy az újság gondolatmintái és az emberek nagyrészt ugyanolyanok. Rengeteg ember gondolkozik és cselekszik bulvárlap mintájára. Hagyták magukat bulvár-gondolkodásúvá válni, bulvár elmével. Van most már bulvárrádióknk és -televízióknk is, ami a bulvárlapok sikeréből következik. Mindent röviden akarnak, hihetetlenül felületesekek, és minden cikk tele van gúnyolódással, ítélezéssel, azonnali véleményalkotással, a hivatalos vonallal és/vagy a status quo védelmével. Ó, igen,

és ha rengeteg cicit és popót tudsz mutatni egyszerre, annál jobb, mert a nők csak arra valók itt, hogy szenvedélyesen megkívánjuk őket, és vágyunkat felgerjesszék. „Tudod haver, mi a nő? A puncsi azon része, amivel dugás előtt beszélgetni kell!” Csupán egy bulvárlap tartalmát írtam le, vagy egy beszélgetést, amit csaknem akármelyik italmérésben hallhatsz, amikor „a legények” összegyűlnek? Mindkettőt. És erről van szó. A kollektív tudat ezen gondolati sémái teremtették meg azt a valóságot, amit médiának hívunk. A bulvárlapok tükrözik és programozzák az emberiség nagy hányadának gondolatait egy folyamatosan lefelé vezető spirálon. Minél inkább programozzák a gondolatainkat, annál nyitottabbá válunk a még komolyabb programozásra. A média nem fog megváltozni, amíg a kollektív tudat nem változik, és ez csak az egyéni gondolkodásban történő változás eredménye lehet. Mi teremtjük saját valóságunkat, és ez alól a média sem kivétel. Bármilyen uralja a kollektív tudat gondolati sémáit, ez lesz a fizikai valóság. Az emberi faj tagjai általában valaki mástól várják, hogy gondolkodjék helyettük, és hagyják, hogy elméjük annyira bezáródjon, hogy már nem is akarnak egyébről beszélni, mint felületes dolgokról vagy pusztán gúnyolódásról és a másokról történő azonnali ítélkezéstről. Ezért ilyen a jelenlegi média. Túlságosan is életre gondoltuk. A tükörképünk. Ha megváltozunk, meg fog változni.

Tömeghipnózis

A média legnagyobb hatása az emberi elmére nem annyira a közölt adatok, hanem a tömeghipnózis, amit ugyanazon alaptémák ismétlődése hoz létre. A legtöbb ember nem közvetlen tapasztalataiból szerzi az adatokat, egyedül a médiaadás marad, ahol esélyed van meghallani valamit, és kizárt, hogy vissza tudj menni, hogy meghallgasd újból, csak hogy több részletet nyerj ki belőle. Ezek a témák magukban foglalják azt a kritériumot, ahogyan meg kell ítélnünk magunkat és egymást; hogy mi hihető vagy hihetetlen, egészséges vagy egészségtelen. Ez tudatalattink háttérbombázása. Közös „pártvonalat” képviselő információkkal a média főszerepet játszik annak befolyásolásában, ahogyan a tudatos és a tudatalatti magát és a világot látja. Ennek eredményeképpen hagyjuk, hogy teljesen a média programozza gondolatmintáinkat megteremtve valóságunkat. Az 1990-es évek elején, amikor egy hihetetlen országos gúnykampány célpontjává váltam, nagyon sokat tanultam e folyamatról. A média állításai rólam 100%-ban az ellenkezője volt annak, amit mondtam vagy írtam, de az emberek megkérdőjelezés nélkül elhitték, amit a média mondott nekik, és milliók nevettek ki általam nem mondott és hitt dolgokért. Ez történik más emberekkel is nap mint nap. A tömeghipnózis milliókat változtatott inkább a világ nézőivé, mint résztvevőivé. Hagyjuk, hogy mások csinálják, míg figyelünk és ülünk a lelátón, nézve, hogy a kevesek játsszák a játékot, ami eldönti az emberi faj jövőjét... a mi emberi fajunkét. Ezt ábrázolják jelképesen a sport és a végeérhetetlen televíziós szappanoperák, amelyekben sablonos szereplők csinált életeinek nézői, egydimenziós személyiségek vagyunk. Gyakran éljük az ő életüket a sajátunk helyett. Szeretem a sportot, és vannak élvezhető szappanoperák is, de veszély akkor van, amikor csak ez tölti ki az életünket. Ahogyan az egyik Illuminátus Jegyzőkönyv mondja az 1800-as években:

„Annak érdekében, hogy a tömegek önmaguktól ne találják ki, miről van szó, tovább nyugtalanítjuk őket szórakozással, játékokkal, hobbikkal, fényűzéssel... Hamarosan el fogjuk kezdeni versenyek propagálását a sajtón keresztül a művészetben, mindenfajta sportban: ezek az események végül elvonják a figyelmüket azokról a kérdésekről, amelyek ellenállást válthatnának ki belőlük. Egyre jobban és jobban leszoknak a gondolkodásról és a saját véleményalkotásról. Az emberek olyan stílusban fognak elkezdni beszélni, mint mi, mert mi egyedül

fogjuk kínálni nekik a gondolatok új irányát... természetesen olyan személyeken keresztül, akikről nem is sejtik, hogy velünk állnak kapcsolatban.”

13. jegyzőkönyv

A hipnózisra úgy gondolunk, hogy az ember lefekszik egy díványra, és hallgatja a hipnotizőr szavait, amint lágyan suttog a fülébe. Vagy gondolhatunk a színpadi hipnotizőrre, aki egy csoport emberrel csináltat buta dolgokat a hahotázó közönség előtt. Néhányan követelik is, hogy tiltsák be ezt, mert veszélyes. Ezek a hipnózis nyilvánvaló formái. De nem vagyunk tudatában, hogy minket finoman hipnotizálnak, és bátorítanak, hogy buta dolgokat tegyünk és gondoljunk életünk minden percében. Ahelyett, hogy lefeküdnénk a díványra, és hallgatnánk a hipnotizőr lágy szavait, leülünk a fotelba hírolvasókat, filmsztárokat, hirdetések és különböző műsorvezetőket hallgatni. Az üzenetek elzárják tudatos és tudatalatti elménket, és arra programoznak, amire a felügyelőink – akiké a média, a bankok, a gyógyszer-társaságok, a fegyvergyárak, az olajtársaságok, kutatóintézetek, iskolák és így tovább vég nélkül – akarják, hogy gondoljunk. Maradt valaki, aki a könyvet olvasva még mindig azt hiszi, hogy a világméretű összeesküvés gondolata, melyben egy elenyésző kisebbség irányítja a túlnyomó többséget fantázia, lehetetlen? Biztosan nem.

Az ezoterikus ismeretet az emberi lélek természetéről nagy hatékonysággal használják. Míg azokat, akik a spirituális mozgalmakban részt vesznek, kinevetik az emberi elmére vonatkozó magyarázataik miatt, ugyanezt az ismeretet használják a manipulátorok, hogy titkon hipnotizáljanak minket, és programozzák tudatalattinkat. Dr. Wilson Bryan Key, egy zszurnalisztika-professzor tanulmányt készített ezekről a technikákról, és három könyvet írt *Media Sexploitation*, *The Clam Plate Orgy* és *Subliminal Seduction* címmel. Felfedezte, hogy a hirdető dollármilliókat költenek tudatküszöb alatti¹¹ [a tudatalatti programozása] manipulációkra és a hallgatóság elméleti oktatására. Dr. Key felfedte a tachistoscope, a nagy zársebességű filmvetítő létezését, ami öt másodpercenként $\frac{1}{3000}$ -red másodperc hosszúságú üzeneteket villant fel. Ezeket az üzeneteket pusztán szemmel nem lehet látni, de a tudatalatti felfogja őket. Az üzenet ezután átszivárog a tudatalattiból a tudatos szintre gondolat, vágy vagy vélemény formájában, amiről a személy azt hiszi, hogy a sajátja. Évekkel ezelőtt kísérletképpen egy coca-colás üveg képét vetítették be villanásnyi időre egy mozifilmben, közvetlenül a szünet előtt. A nézők nem láthatták, a tudatalattijuk viszont igen. Az eladott coca-cola mennyisége a mozivetítés szünetében jelentősen megugrott.

Az 1950-es és 1960-as évek folyamán gyorsan megnőtt a tudatküszöb alatti és tudatalatti kölcsönhatás kutatása. 1962-ben és 1966-ban Dr. Hal C. Becker szabadalmaztatott egy készüléket, amely e tudatküszöb alatti technika lehetőségét növeli. Sikeres testsúlycsökkentő klinikát működtetett New Orleansban, tudatküszöb alatti üzenetek tudatalatti felé irányításával, és lopásellenes programja Kanada és az Egyesült Államok áruházaiiban működött. Az áruházakban olyan „ne lopi” szövegű üzeneteket közvetített, amelyek hallhatatlannak a fül számára. Az áruházi lopások száma csökkent. 1986-ban egy fejlettebb biztonsági rendszer jelent meg, ami üzeneteit háttérzene alatt közvetítette. Egy számítógép biztosította, hogy az üzenet hangja felerősödjék és lehalkuljon, a zene hangerejének megfelelően. Ezeket a tudatküszöb alatti üzeneteket munka közben adták le. A kérdés az: mi mindenre használják még ezt a technikát napjainkban?

Néhány évvel ezelőtt nagy izgalmat váltott ki Franciaországban, amikor Francois Mitterand villanásnyi képe volt látható a híradó bevezetőjében. Ez akkor történt, amikor Mitterand indult az elnökválasztáson. Minden bizonnyal a tv-társaság hibája volt. De

milyen hiba? Az, hogy egyáltalán bevágták a gyors képet a címek közé, vagy az volt a hiba, hogy túl sokáig hagyták ott, így a tudatos és a tudatalatti egyaránt látta? Annak lehetősége, hogy a tudatküszöb alatti üzenetek befolyásolják a választások kimenetelét, és irányítják a lakosság tömegeinek gondolkodását, egyszerűen fantasztikus. Ha el tudják érni, hogy ezzel a technikával több ember vesz coca-colát, miért ne tudnák elérni, hogy több ember szavazzon arra a pártra vagy jelöltre, akit ők akarnak? El tudják érni! Természetesen! És az olvasottak tükrében, mit gondolsz, használnák arra e lehetőséget, hogy manipulálják az emberek elméjét, vagy elvetnék, azzal az indokkal, hogy demokráciaellenes? Amint a technika és a tudás elérhető, nincs olyan, amit ne lehetne a tudatalattinak közvetíteni ezekkel a tömeg-hipnotikus technikákkal.

Még egyszer visszatérünk az ezoterikus tudáshoz. A manipulátorok tudják, hogyan működik az elme, és hogyan lehetséges válaszokat programozni anélkül, hogy a tudatos szint felismerné, mi történik. Létezik most már olyan technika, amivel a televízió- vagy rádiókészülék mellé telepítve üzenetek bocsáthatók ki, amelyek a televíziós közvetítés hullámhosszához „vivő hullámként”, egy tudatküszöb alatti üzenet hordozójaként kapcsolódnak. Ezek a tudatküszöb alatti üzenetek a televíziókészülékekből jönnek, anélkül, hogy akár csak a televízióállomás tudná, hogy ez történik. Az üzenetek megmondhatják az embereknek, hogyan szavazzanak, kit kell szeretniük, és kit utálniuk, mit kell venniük, és mit kell gondolniuk. Mondjuk, hogy egy lázadást akarsz szítani. Küldj tudatküszöb alatti üzeneteket a térségbe egy ideig, aztán vess be egy-két provokátort és egy eseményt, hogy indulatot kavarj. Az emberek, már tudat alatt beindítva, pillanatok alatt teljesen megőrülnek. Ekkor azt mondd, hogy több hatalomra van szükséged a rendőrség és a hadsereg számára, hogy „megoldja” ezt a „problémát”.

A televízió vált az elme-manipuláció legnagyobb eszközzé, és ez a manipuláció a fiatal gyerekekkel kezdődik. Néhány kutató meggyőződése szerint a gyerekek különösen fogékonyak az effajta programozásra. A legtöbb ember mintegy a képernyő által megigézve bámulja a televíziót. A beszélgetés a múlté. Ahelyett, hogy emberekkel beszélgetnénk, a televíziókészülékkel társalunk. Életünket a képernyőről áramló témák és tanítások szabályozzák. Megmondják nekünk, mi helyes és helytelen, jó és rossz, siker és kudarc. Bennlakó hipnotizőrünk a szoba sarkában található. Sok ember elalszik a televízió előtt, mert elméjüket a vélemények és információk szüntelen áramlásával a túlterhelési pontig bombázzák. Mit tesz egy hipnotizőr, mielőtt megkezdí tudatalatti szuggesztióját? Ellazult állapotba, bódult félálomba viszi pácienseit, mert ilyenkor a tudatos elme nyugodt, és a tudatalatti hatékonyabban elérhető. Ezért nincs jobb mód, mint a televízió-nézőket tudatküszöb alatti üzenetekkel programozni, amint a fotelben, félálomban ülnek. Valójában el lehet érni, hogy az emberek ebbe az állapotba kerüljenek a készülékekből jövő tudatküszöb alatti üzenetekkel. És nagyon fontos az ismétlés hipnotikus hatása is. Ismétlés-ismétlés-ismétlés. Vajon mi a valódi hatása a számítógépes játékoknak és virtuális valóság technikának, amelyek néhány gyereket zombivá változtatnak? A virtuális valóság jó elnevezés, mert az egész rendszert úgy tervezték, hogy rávegye az emberi fajt egy virtuális valóság elfogadására, amit ezután életnek hív. Dr. Wilson Bryan Key, e téma kutatója szerint a tudatküszöb alatti technika sok embert annyira befolyásol, hogy programozhatók lesznek túlzott evésre és ivásra, megváltoztatják szexuális szokásaikat, és létrejön az egyéb szélsőséges viselkedési megnyilvánulások szinte vég nélküli listája. A tudatalattit hipnózissal gondolatmintákra programozzák, és az megteremti a fizikai valóságot. Ezek a technikák egyre kifinomultabbakká válnak, és mindig fejlődés alatt állnak. Susan Bryce kiemelt egy fejlesztést az *Exposure Magazine*-beli cikkében, az 1993. június/júliusi számban:

„A szívverés és a befolyásolhatóság közti kapcsolat adatai felfedik, hogy az emberi szívverés ritmusára – 72 ütés percenként – időzített zene vagy hang befolyásolhatja az emberi viselkedést... Kereskedelmi reklámokat készítették, percenként 72 leütéssel, mint egy dobütésre menetelő zenét és hangot, és egy különleges színházban próbálták ki egy véletlenszerűen kiválasztott, háziasszonyokból és férjeikből álló hallgatóságon. Egy új fájdalomcsillapítót [fejfájás elleni szert] reklámoztak. Az eredmények azt mutatták, hogy ha a fájdalomcsillapító-hirdetést annak a hozzávetőlegesen 30 millió embernek sugározták volna, akik az NBC esti híradóját nézik, ötmilliónak fejfájása lett volna három órán belül azután, hogy a hirdetést megnézte.”¹²

A technikát úgy fejlesztették ki, hogy olyan mikrohullámú és különlegesen alacsony frekvenciájú (ELFs – extremely low frequency waves) üzeneteket küldjön, amelyek a tömeg tudatalattijához szólnak, és fizikai megbetegedést okoznak. Fontos meglátnunk, hogy az emberi elméről és testről titokban tartott tudás sokkal magasabb fokon áll, mint bármi, amivel a nyilvános szintéren találkozhatunk. Ez szintén a „szükséges tudás” kategória része. Ha valakinek van olyan tudása és technikája, amiről a legtöbb ember azt sem tudja, hogy létezik, a manipuláció lehetősége óriási. Az ezoterikus tudás, ami a titkos társaságok hálózatán áramlott keresztül az évezredek folyamán, fő tényező e kétarcú tudomány teremtésében. A nyilvánosságnak egy behatárolt és szándékosan hibás tudományról beszélnek, ami Darwinig és másokig nyúlik vissza, míg a messze fejlettebb változat rejtve marad. Ez utóbbi szerint az elme-szellem örökkévaló részünk, összekapcsolódott és kölcsönösen egymásra ható mágneses energiamezők sorozata. Ezek hatással vannak más mágneses energiamezőkre, és ezért van, hogy az emberek, akik elektromos vezetékek alatt laknak, hajlamosabbak bizonyos betegségekre. A távvezetékek által kibocsátott elektromágneses mező megbontja a környékén élő emberek mágneses burkának egyensúlyát. Ez a kiegyensúlyozatlanság keresztüláramlik lényünk összetett szintjein a fizikai testbe, ahol rákként vagy más betegségként nyilvánul meg. Közvetlenül a sejtfunkciókat is befolyásolhatja, hogy fizikai betegséget okozzon. Ezért ha a manipulátorok bizonyos frekvenciájú hullámokat tudnak közvetíteni, megbonthatják sejt- és nemfizikai mágneses szintjeinket, és fizikai, mentális és érzelmi betegséget okozhatnak. A korábbi FBI-ügynök, Ted Gunderson elmondta, hogy a mágneses radioaktív lemezeket titokban már régóta használják rákkeltő „csendes gyilkosokként”, hogy nemkívánatos politikusokat és másokat eltávolítsanak. Ezek döbbenetes sebességgel terjedő rákot okozhatnak. Az ELF hullámok és a háborús vegyi anyagok hatásaival kapcsolatos kísérletek megszokottak, ezeket világszerte a gyanútlan lakosságon hajtják végre. E dolgokról a híradóból értesülünk/hallunk, „különös és tisztázatlan pestisről, kórról, betegségről” szóló riportokból, ami egy ország kis területén tört ki. Mondták nekem, hogy Új-Mexikó egy területét megfertőzte egy megmagyarázhatatlan „morajlás”, ami fejfájást és érzékeny embereknél betegséget okoz.

Néhány ember nehezen hiszi el, hogy üzeneteket lehessen közvetíteni a tudatalattiba. De hát mi is a televízió és a rádió? Hullám formájában közvetített szavak és képek, amelyeket a készülék visszakódol szavakká és képekké. Ha arra a fejlett ismeretre gondolsz, amit titokban birtokolnak az emberi agy/elme természetéről, túl nagy gondolati ugrás meglátni, hogy lehetséges üzeneteket közvetíteni egy hullámhosszon, amit a tudatalattival történő kommunikációra terveztek? Valójában, ahogyan azt *„A Robotok Lázadása”* című könyvemben leírtam, az ilyenfajta technika létezése bizonyítható. Kísérletek kimutatták, hogy ha az embereket alávetik e hullámoknak kicsivel több, mint egy percig, a nekik adott üzenetek szerint kezdenek reagálni. Elméjükben ezek az üzenetek úgy tűnnek fel, mintha sajátjaik lennének, míg a valóságban ráhangolódtak arra a hullámhosszra, amit kívülről közvetítettek elméjüknek. Ilyen helyzetben ezek az emberek teljesen úgy viselkednek, mint a robotok. Két ilyen

technika a Radio Hypnotic Intracerebral Control és az Electronic Dissolution of Memory. Kutatók mondják, hogy ezek közvetve transzot idézhetnek elő, sugalmazhatnak, és törölhetnek minden emléket, még magukat az utasításokat és azt is, amit a személy válaszul az utasításokra tett. Micsoda eszköz, ha meg akarsz gyilkolni egy „bajkeverőt”; kreálj valamilyen szörnyű eseményt, hogy lejárass egy csoportot vagy egy személyt; rabolj el valakit és fogd rá az „idegenekre”; vagy hozz létre egy probléma-reakció-megoldás helyzetet. 1975-ben az újságíró James Moore azt állította, hogy CIA-forrásokból megszerzett egy 350 oldalas kéziratot erről a tárgyról. Az irat részletei szerint:

„Orvosilag ezeket a rádiójeleket az agy bizonyos részeire irányítják. Amikor az agyad egy része külső forrásból apró elektromos impulzusokat kap: látványt, hangot stb., érzélem keletkezik – például düh, látva egy fiúbandát, amint egy idős asszonyt ütlegel. Ugyanezt a dühöt lehet létrehozni mesterséges rádiójelekkel, amelyeket egy vezérlő szerkezet küld az agyadba. Azonnal érezhetnéd ugyanazt az izzó dühöt, minden látható ok nélkül.”

Ez elgondolkodtatja az embert néhány, médiumoktól és közvetítőktől kapott üzenetet illetően. Lelkileg érzékeny emberek tudatosan hangolódnak rá a valóság más hullámhosszára. Lehetséges, valóban lehetséges, hogy néhányan földi technikával közvetített hullámhosszra hangolódnak. A titkos tudományok világában tudják, hogy a közvetítők számára lehetséges a valóság más hullámhosszaival történő kommunikáció. Tudják, hogyan működik ez, és kísérleteikben felhasználják a médiumokat. Az elmekontrollálás és fejlett tudományos létesítmények témájában az Amerikai Egyesült Államokbeli Montauk-ban¹³ az 1970-es években írt könyvek szerint az Elit tudósai képesek voltak létrehozni a számítógép képernyőjén annak a képét, amire médiumuk gondolt. Később közvetítették a gondolathullámokat egy adóállomásra, és azt találták, hogy a közvetített gondolatok a térségben lévő emberek elméjét befolyásolták. A manipulátorok tudják azt is, hogy egyre több ember figyel arra, mit mondanak a médiumok. Micsoda pompás lehetőség felhasználni ezt a jelenséget további manipulálásra! Még egyszer: a hipnotizálás, manipulálás karmaiból úgy tudunk kiszabadulni, hogy magunk gondolkodunk, és nem veszünk át „konfekciógondolatokat”, nem fogadunk el információt szó szerint anélkül, hogy alaposan át ne gondolnánk, és ne ellenőriznénk le a tényeket tőlünk telhetően. Ez vonatkozik az ebben a könyvben olvasottakra is. Figyelj az érzéseidre: kitágulást vagy összehúzódotást érzel egy tény, egy hír, valaki „igazsága” hallatán? Amikor valami számodra igazzal találkozol, akkor világodban az addig érthetetlen dolgok hirtelen a helyükre kerülnek, minden egyszerűnek tűnik. Átáramlik rajtad a szabadság semmi mással össze nem téveszthető érzése. Hisz az igazság felszabadít, nemde?

MKUltra Projekt

A tömeges elmekontroll-technikák kifejlesztése mellett megjelentek az egyéni elmét célzó eljárások is. A leghírhedtebb ezek közül a CIA-működtette MKUltra program. Más programok is működtek, a Monarch, a Bluebird, Artichoke, MKDelta és az MKNaomi néven ismertek. Még fejlettebb utódaik mind a mai napig futnak, és áldozataik gyakran mint „magányos gyilkosok” kerülnek be világszerte a napi hírekbe. Az MKUltra az 1950-es években indult a kanadai székhelyű skót pszichiáter, doktor Ewen Cameron vezetésével, aki a CIA-főnök, Allen Dulles közeli barátja lett, mikor Cameron kanadai/amerikai pszichiáterként szolgált a nürnbergi Háborús Párnél. Cameron volt a pszichiáterek egyike, akik

megvizsgálták a magát Rudolf Hessnek mondó embert. Ez a megbízás telitalálat volt, mert amit Cameron művelt „pácienseivel” a CIA MKUltra program égisze alatt, hasonmása volt annak, amit a nácik tettek áldozataikkal. Az olyan emberek felügyelete mellett, mint a Dulles fivérek és az Amerikai Elit Establishment más tagjai, a náci elmekontroll-szakértők és vezető tudósok többségét titokban kimenekítették Németországból rögtön, amint a Szövetségesek bevonultak. Az Egyesült Államokba szállították őket, hogy folytassák munkájukat az elmekontroll és a repülő csészealj – antigravitációs technika területén. Egyes becslések szerint tízezer aktív nácit szöktettek meg, meghagyva a nürnbergi Háborús Per komédiának, hogy azoknak osszák az „igazságot”, akik sokkal kevésbé szörnyűséges bűnöket követtek el, mint akiket az amerikaiak megszöktettek. Igen, a nácik tagadhatatlanul szörnyű emberkísérleteket hajtottak végre, még gyerekeken is. Nincs ezzel kapcsolatos kétségem. De elhiszi-e bárki is ténylegesen, hogy napjainkban ezek a kísérletek nem folytatódnak a földalatti létesítmények jótékony rejtekében Amerikában és más országokban világszerte? A náci mentalitás nem ért véget 1945-ben. Esetleg a helye változott, bár nem a huszadik századdal kezdődött és sosem korlátozódott Németországra. Napjainkra szó szerint föld alá vonult. Az emberiséggel egyidős kiváló okok és az igény valójában sosem szűnt meg.

A CIA-t a háborús idők OSS-ből (Office of Strategic Services) hozták létre. A Központi Hírszerző Ügynökség (Central Intelligence Agency) formáját a titkos műveletek terén évszázados gyakorlattal rendelkező Brit Hírszerzés felügyelete mellett alakították ki. A CIA sok kulcsfontosságú tagja Hitler alatt aktívan szolgált náci. Egyiküket, az SS tiszt Reinhard Gehlent, Allen Dulles alkalmazta a háború után az európai CIA-hálózat megszervezésére. Azt mondom: „alkalmazta”. Maga Gehlen úgy fogalmazott, hogy inkább társulás volt a CIA (amit a Hitler-támogató Allen Dulles vezetett), és a világméretű náci hálózat között. Gehlen elmondta, hogy az együttműködés Dullesszal „úri megállapodás” volt, vagyis különböző okok miatt sosem fektették le papíron feketén-fehéren. Ily mértékű volt a felek közötti kölcsönös bizalom az intenzív személyes kapcsolattartás révén, és a legkisebb habozás nélkül alapozták a teljes, nagy horderejű műveletet szóbeli megállapodásra és kézfogásra.¹⁴ A „szóbeli megállapodás” módszerének persze semmi köze az írásbeli dokumentumok kiszivárgásának veszélyéhez – gondolom. Az író és kutató, Noam Chomsky azt mondja, hogy Gehlen felállított egy titkos náci-amerikai hadsereget, amely kiterjesztette műveleti színterét Latin-Amerikára (ahol támogatta a náci típusú rezsimeket, amit az USA kényszerített Latin-Amerika népeire). A CIA-t nácik alapították, náciknak, a náci mentalitás terjesztése céljából. Létrejötténél leginkább a brit titkosszolgálat bábáskodott, mivelhogy alapjaiban az is náci szervezet, mint ahogy a mélységesen korrump nemzetközi rendőri erő, az Interpol is, amelyet ismert nácik vezetnek. A CIA, Allen Dulles vezetésével, a korai 1950-es évek óta pénzelt a pszichiáter Ewen Cameront, e tény az 1977-ben, az Amerikai Információ Szabadság Törvény alapján nyilvánosságra hozott dokumentumok alátámasztják. A dokumentumok túlnyomó többségét alkotmányellenesen megsemmisítették, vagy nem adták ki, de néhányuk mégis elegendőnek bizonyult, hogy bepillantást nyerjünk az MKUltra-nak nevezett rémálomba. A projekt felölelte drogok használatát, mint pl. az LSD, és olyan groteszk elmemanipulációs technikák használatát, mint a „viselkedésformák megszüntetése” és a „pszichikus vezetés”. A CIA beismerte, hogy 150 intézményben végeztetett és támogatott emberi elme-, és viselkedésirányítási kutatásokat, mely intézmények között vannak kórházak, börtönök, gyógyszercegek és 44 egyetem. Legalább 185 tudós vett részt a kutatásban. Ugyanúgy, mint a náci kísérletek esetén, a célpontok főleg a kevésbé értékesnek ítélt embercsoportokból kerültek ki, mint prostituáltak, külföldiek, színes bőrű emberek és drogfüggők. Börtönrabok ezreit kényszerítették a részvételre, és kórházi, elmeegógyintézeti

beutaltakat is felhasználtak beleegyezésük nélkül kísérleti nyulakként ezek az örültek. Ne mondja nekem senki, hogy manapság nem folynak ilyen, vagy ennél szörnyűbb kísérletek világszerte, beleértve hazánkat is. Amerikai katonákat is felhasználtak. Az 1970-es években ezreknek adtak LSD-t, miközben azt mondták nekik, hogy gázálcot vagy más védőfelszerelést tesztelnek. Ez a tény új megvilágításba helyezi az Öbölháború idején beoltott katonák súlyos egészségkárosodását, akik most kárpótlást követelnek.

A CIA Ewen Cameront egy Society for Human Ecology (Társaság az Emberi Ökológiáért) nevű szervezeten keresztül pénzelte. Még egy CIA-fedőszerv, amely kapcsolatban állt a New York-i Cornell Egyetemmel. Cameron és Dulles módszereket akartak kifejleszteni arra, hogy drogokkal, elektromos ingerléssel és hipnózissal lerombolják emberek természetes személyiségét, és helyettesítsék egy „feljavítottal”. A fő cél emberek „előprogramozása” volt gyilkosságok végrehajtására, amiket aztán egy „magányos gyógyos” számlájára lehet írni. Ezt a célt elég gyorsan el is érték. 1969-ben, a CIA-pszichológus, Jose Delgado kiadta könyvét, a *Physical Controll Of The Mind: Toward A Psychocivilised Society (Az elme fizikai irányítása: egy pszicho-civilizált társadalom felé)* címmel, amiben az alábbiakat írja:

„Az agyfunkciók fizikai irányítása bemutatott tény... lehetséges létrehozni szándékokat, és rávenni az egyént, hogy kövesse őket. Lehetséges gondolatokat és vizuális tapasztalatokat létrehozni. Bizonyos, közelebbről meghatározott agyi struktúrák elektromos ingerlésével mozgásokat lehet kiváltani rádióutasításra, ellenséges indulatokat lehet előidézni vagy megszüntetni az egyénben, ki lehet váltani a társadalmi hierarchia iránti igényt, meg lehet változtatni a szexuális viselkedést, és befolyásolni lehet az érzelmeket, emlékeket és a gondolkodási folyamatot – mindezt távirányítással...”¹⁵

1966-os beszédében, Delgado azt mondta, hogy kísérletei „... megerősítik azt a visszataszító következtetést, hogy a mozgást, az érzelmeket és a viselkedést elektromos erővel irányítani lehet, és az emberi lényeket nyomógombokkal lehet kontrollálni, mint a robotokat”.¹⁶ Pontosan ez történik az olyan emberek gyilkosainak esetében, mint például John Lennon,¹⁷ Reagan elnök, és majdnem biztosan Szaúd Arabia Fejszál királya, akit 1975-ben lőttek agyon. A királyt egy rokona gyilkolta meg, aki Amerikából utazott haza direkt ezért. Ezt a technikát alkalmazzák azokon az embereken is, akik kimennek az utcára, bemennek éttermekbe, iskolákba, és lövöldöznek minden irányba, és végrehajtják a legszörnyűsebb bünteteket, ami hozzájárul a félelemhez és a „valamit már tenni kell” mentalitáshoz. Ez a birkamentális kiköveteli, és el is éri az egyre durvább törvényeket és ítéleteket, több fegyveres erő és rendőr bevetését, és az utcai kamerák elhelyezését. Mellesleg John Lennon gyilkosát, Mark Chapmant Bernard Diamond kezelte –, ugyanaz a pszichiáter, aki Sirhan Sirhant, a Bobby Kennedy gyilkosság palimadarát vizsgálta. Véletlen egybeesés lenne csupán?

Az LSD-t széles körűen használták a Cameron-kísérletekben. Ez a szer zavart kelt az elmében, és ez alapvetően fontos az elmekontrollhoz. Az egyik korai áldozat Frank Olsen volt, egy inhalációs betegségekre szakosodott vegyész. LSD-t kapott, mialatt „depressziótól és paranoiától” szenvedett, és két héttel később egy New York-i szálloda ablakából kiugorván, halálát lelta. A CIA az úgynevezett „biztonságos házak” egész sorát működtette a kísérletek számára San Franciscóban és New Yorkban. Itt az MKUltra munkatársai félig-áteresztő tükrökön át megfigyelték, hogyan viselkedtek a CIA által felbérelt prostituáltak ügyfelei, miután titokban LSD-t adtak nekik. Ewen Cameron főhadiszállásán, az Allan Memorial Intézetben a kanadai Montrealban, gyanútlan embereket „kezelt” különböző mentális problémákkal, és szisztematikusan lerombolta személyiségüket az MKUltra kísérletek részeként. Az *Observer* magazin 1994. október 16-i számában Elizabeth Nickson elmeséli sok Cameron-áldozat történetét,

köztük a saját anyját. Egy nő páciens Vancouverből születés utáni depresszióban és kimerültségben szenvedett. Cameron 86 napig drogos alvásban tartotta, és mire az „orvos” végzett vele, a nő elvesztette teljes memóriáját. Semmire sem emlékezett az életéből, még írni-olvasni sem tudott. Meg kellett újból tanítani a WC használatára. Síralmas állapota miatt elvesztette férjét és hat gyermekét. Ezt a kezelést ugyanaz az Ewen Cameron végezte, akit pszichiáter kollégái ünnepeltek, akit egy sor, vezető pszichiátriai testület elnökévé választottak, beleértve a World Psychiatric Associationt (Világ Pszichiátriai Társaság). Az MKUltra projekt elnökei és igazgatói között találjuk a New York Kórház–Cornell Egészségügyi Központ elnökét és a Smithsonian Intézet vezetőjét. Lássunk tisztán: ez a legfelsőbb rangú egészségügyi establishment, nem valami magányos örült professzor.

Cameron egyik technikája kapcsolódik ahhoz, amit korábban mondtam. Szalagos gépet használt, az üzeneteket ismétlő cererophonet-et az alvó áldozat párnája alá tettek. Cameron felvett az áldozat által beszélgetés közben használt kulcs-kifejezéseket, és harminc másodpercenként lejátszotta az alvó áldozatnak. Ez volt a „pszichikai vezetés”. Ennek eredménye az volt, hogy az ismételt bejátszott kifejezés az áldozat rögeszméjévé vált, és nem tudott semmi másra gondolni. Felhasználták továbbá a drogok által kiváltott érzelmi zűrzavar következményeit is. A pszichikai vezetés, az „új” személyiség felépítését, gyakran az elektrosokk-terápiát a természetes személyiség megsemmisítését követően használták. Az utóbbit hívják „viselkedésformák megszüntetésének”.

Cameron használta a Page-Russel sokk-kezelésnek nevezett technikát, amelyet a „kezelést” kidolgozó két brit „orvosról” neveztek el. Az áldozat bevezetésként kapott egy elektrosokkot, amit 5-9 kisebb elektrosokk követ. Ezt napi kétszer-háromszor megismélik, harminc napon keresztül. A kórházi dolgozók jelentették, hogy a sikolyok visszhangzottak kórház-szerte. A „páciensek” próbáltak megszökni ez elől a szörnyűség elől. Amikor a viselkedésformák megszüntetése eljárás befejeződött, és az áldozat alaposan összezavarodott, egy sisakot csatoltak a fejére, és negatív üzeneteket ismételték az áldozat elméjébe napi 24 órán keresztül. Ezek az üzenetek ilyen mondatokat ismételnek: „Az anyám gyűlöl engem, a férjem gyűlöl engem, egy merő kudarc vagyok” és így tovább, az áldozat saját hangjának felvételeit használva. Cameron behuzalozta lábaikat, és elektrosokkolta őket minden üzenet befejezésekor.

A régi személyiség megsemmisítésével most egy Cameron elképzeléseinek megfelelő újat építenek fel. És ne feledjük, mindezt az Allen Dulles vezette CIA pénzelte az adókból. Az az ember, aki másokkal együtt irányította a nürnbergi Háborús Pereket, aki kínvallatott és halálra ítélt több tucat alacsonyabb rangú náci, akik sokkal kevesebbet tettek, mint Allen Dulles és Cameron. Mindez a mai napig folytatódik, sokkal fejlettebb módon, a te saját országodban is, klinikákon, egyetemeken kutatóintézetekben és földalatti létesítményekben, bárhol is éljél a világon. És te ehhez személyesen hozzájárulsz minden befizetett adócenteddal. Csoda, ha belebetegszel?

Sokan nincsenek tisztába azzal, hogy a törvény mennyire megkönnyíti, hogy elmeegógyintézetbe zárjanak téged. Ez valójában nagyon egyszerű. Egy barátom, aki elég heves tünetekkel járó spirituális ébredésen ment keresztül – egyszer csak elkezdte olyanok látni a világot, amilyen (a lélekben végbenő változásokat gyakran furcsa tünetekkel tükrözi vissza a test, mely tünetek a krízis elmúltával rendeződnek, és nem igényelnek semmiféle orvosi beavatkozást, sőt kifejezetten káros lenne durván beletenyeregni. Az emberi test egy csodálatos öngyógyító rendszer, semmi sem történik benne véletlenül!). Családja nyomásának engedve, ellátogatott egy magán elmeorvoshoz. Elment a kedvükért. Miután elbeszélgetett az orvosokkal, el akarta hagyni a kórházat. Erőszakkal megállították. Kényszerítették, hogy drogokat vegyen be. Amit a kórházi személyzet tett, teljesen törvényes. Ha egyszer megjelensz egy ilyen helyen, ezzel beleegyezel a kezelésbe, és így elveszíted a jogodat,

hogy elmenj, ha a személyzet úgy dönt, hogy nem kellene elmenned. Mivel az orvosoknak fogalmuk sincsen a lélek működésének természetéről, a spirituális változásokkal járó testi rezgésváltozásokat kísérő tünetekről, annak ellenére, hogy pszichiáternek hívják őket (psziché = lélek – *a szerk.*), bebörtönözhetnek téged, és kényszerdrogozhatnak, hogy „kezeljék” a teljesen természetes jelenségeket. Ha nem vigyázunk, „elmebetegségre” hivatkozva bezárnak mindenkit, aki azt mondja, hogy képes az egóján kívüli más frekvenciákkal, magasabb énjével, a lelkével-lelkiismeretével kommunikálni („skizofrénia”), és azokat, akik a globális összeesküvésről beszélnek (paranoia). Az olyanok, mint én, akik mindkettőről beszélnek, a szemükben közveszélyes „paranoiás skizofrének”, ez pontosan az a mód, ahogyan a másként gondolkodókat elmeegógyintézetbe börtönözték a Szovjetunióban, de világszerte máshol is. A Szovjetunió csak a legfelkapottabb példa erre, de ne hidd, hogy máshol másképp zajlanak az ügyek. Vannak társadalmak, ahol nyíltan folynak a dolgok, és vannak, ahol nem. Csupán ennyi a különbség. Az Elit globális – a célok, a mentalitás világszerte ugyanaz. Ami különbözhet, az a forma, a találás.

Végül Bush elnökségének kezdetén a CIA peren kívül megegyezett kilenc MKUltra áldozattal, a legmagasabb összeget fizették, amihez még nem kellett a főügyész engedélye. Másik 69 még harcol a kártérítésért. Jó kis munkamegosztás nem? Ők kísérletezgetnek, elcseszik a dolgokat, te meg fizetsz, mint egy katonatiszt. Tetszik? Vajon, ha nem fizetnének engedelmesen az adónkat, ki vinné el a balhét?

Mindezen nem segített Richard Helms, a Watergate-idei CIA-főnök beismerése, hogy megsemmisítette az MKUltra dokumentumok többségét 1973-ban. Amit most vizsgálunk, az az emberi faj átváltoztatásának irányvonala – szabadon gondolkodó lényekből, a teremtés egyedi kifejeződéseiből birkanyájá, robotok hordájává. Ez az irányvonal felöleli a technikát, mesterségesen előidézett eseményeket, a politika és a média irányítását. A szokásos névsort találjuk mindezek mögött. A *Silent Weapons For A Quiet War (Csendes fegyverek egy hallgatag háborúhoz)* című dokumentum felfedi a Rockefeller Alapítvány hozzájárulását a Harvard Egyetem pénzélesztésénél. A kutatási téma: a számítógéppel irányított emberi gondolkodás lehetőségei. A cél: teljes mértékben kiváltani a készpénzt elektronikus pénzzel, aztán helyettesíteni a hitelkártyákat és a személyazonossági kártyákat bőr alá ültetett mikrocsipekkel. 1994-ben az Intel Corporation öt éves szerződést nyert ilyen eszköz kifejlesztésére az új-mexikói Rio Rancho létesítményében. Ez a csip központi számítógéphez csatlakozna azzal a magyarázattal, hogy minden pénzügyi tranzakciót vezetni kell az Világ Központi Bankban. A számítógép mindent tud majd rólunk minden pillanatban, és képes lesz üzeneteket továbbítani a másik irányba is, a számítógéptől egyenesen belénk, parancsokkal programozva tudatunkat. Engedelmes robotok leszünk, ez a megfelelő kifejezés.

Nincs ebben semmi új. A CIA-pszichológus, Dr. Jose Delgado mondta 1966-ban: „Eljön a nap, amikor az elmekontrollt átadhatjuk a nem-emberi operátoroknak, azáltal, hogy létrehozunk a kétirányú kommunikációt az implantátummal ellátott (becsipel) emberi agy és egy központi számítógép között.” Az 1970-es években a svédek megdöbbenve értesültek arról, hogy mikrocsipeket ültettek kórházi betegekbe, tudtuk nélkül, egy elmekontroll kísérlet részeként. Ezt törvényerőre emelte Olof Palme, Svédország bilderbergeres miniszterelnöke. A veszélyek hatalmasak és nyilvánvalóak. Mint Sam J. Ervin, a viselkedésmódosítási szenátusi albizottság vezetője mondta 1973-ban:

„... a viselkedésmódosítási technika... az Egyesült Államokban elért az egyéniség legalapvetőbb forrásaihoz, magához az egyéni szabadság magjához. Megértésem szerint a legkomolyabb fenyegetés abban áll, hogy ez a technika felhatalmaz egy embert, hogy ráerőltesse elképzeléseit és értékeit másokra. Ha társadalmunk szabad akar maradni, egyetlen embert sem szabad

felhatalmazzunk, hogy meg tudja változtatni más emberek személyiségét, és képes legyen értéket, gondolatokat és érzéseket diktálni mások számára.”⁸

A Silent Weapons dokumentumban végig és az Elit filozófiában általában megfigyelhetjük a vágyat pont ennek megtételére. Megfigyelhetjük „a kiválasztott elit irányítja az ostoba hordát” téma felbukkanását életünk minden területén. Ez a gyerekekkel kezdődik az iskolákban és a fiatalokkal az egyetemeken. Kapd el őket, amíg fiatalok, és akkor örökre elkapd őket rendesen. Amikor gimnáziumokban tartok előadást, mindig megdöbbsz, mennyire programozott már a diákok többsége. A Rendszer klónjaiként gondolkodnak, beszélnek és viselkednek már 17-18 éves korukban. Képtelenségük az önálló gondolkodásra teljesen megdöbbsz, tisztelet - kevés kivételnek. Csupán a fejükbe vert konfekciógondolatok visszaöklendezésére képesek, rutinokat, kész válaszokat, megoldásokat, reakciókat ismételtetnek a végtelenségig. A *Csendes Fegyverek Egy Hallgatag Háborúban* dokumentum hangsúlyozza saját ügynökei számára annak fontosságát, hogy tartsák kézben, mit hallanak a gyerekek és fiatal emberek. A tanárokat kemény kézzel idomítják, hogy egy bizonyos módon gondolkodjanak, és elhiggyék: a gyerekeknek átadott információ igaz. Még ha kételkednek is, a hatóságok ragaszkodnak ahhoz, hogy a hivatalos verziót tanítsák. „Ha nem tetszik, tanár úr vagy kedves tanítónő, akkor szedje a sátorfáját, helyettesítjük magát valakivel, aki engedelmesen megteszi, amit mondunk neki!” Ahogy a Pink Floyd énekelte híres dalában, a gyerekeket arra programozza az oktatási rendszer, hogy ne legyenek más: „Csak egy újabb tégl a falban”. De mennyit beszélünk erről? Tanárok, szülők, tanárszakszervezetek, politikusok, vég nélkül locsognak az iskolák pénzügyi támogatásáról és a tankönyvhíányról. De ki törődik azzal, hogy mit is írnak azok a tankönyvek? Pedig nincsen fontosabb téma a Földön, mint az emberi elme programozása. Minden ebből következik. A *Csendes Fegyverek* dokumentum briliánsan írja le az elmekontroll-technikákat. Ezt mondja a Hallgatag Háborúról:

„Helyzeteket lö ki lövedékek helyett, adatfeldolgozás hajt meg puskaporszemcsék helyett, számítógépből ágyú helyett, amit egy programozó működtet tűzér helyett, egy bankmágnás utasítására tábornok helyett. Nem kelt nyilvánvaló zajt, nem okoz szemmel látható testi és szellemi sérülést, és nem kézzelfoghatóan avatkozik be az emberek mindennapi társadalmi életébe.

„Mégis nyilvánvaló „zajt” kelt, kétségtelen testi és szellemi sérülést okoz, és félreismerhetetlenül beavatkozik az emberek mindennapi társadalmi életébe. Félreismerhetetlenül – a gyakorlott megfigyelő számára, aki tudja, hogy mire figyeljen. A köznép képtelen felfogni a fegyvert, ezért nem tudja elhinni, hogy fegyverrel támadnak rá, és leigázzák.”

„A köznép érezheti ösztönösen, hogy valami nincs rendben, de a csendes fegyver technikai természete miatt képtelen lesz racionálisan kifejezni érzéseit, vagy okosan kezelni a problémát. Ezért nem tudja, hogyan kiáltson segítségért, és képtelen társulni másokkal, hogy védekezzenek ellene.”

„Amikor egy csendes fegyvert fokozatosan vetnek be, a köznép hozzáidomulval alkalmazkodva jelenlétéhez megtanulja, hogyan tolerálja beavatkozását az életébe, addig a pontig, amikor a pszichológiai nyomás (a gazdasági nyomás révén) túl erőssé válik, és az emberek megtörnek, összeroppannak. Ezért a csendes fegyver egyfajta biológiai fegyver. Az egyének életképességét, választási lehetőségét és mozgási szabadságát támadja meg azáltal, hogy ismeri, megérti, manipulálja és megtámadja természeti és társadalmi energiaforrásait, valamint testi, szellemi és érzelmi erősségeiket.”

Más szavakkal: oszd meg és uralkodj, és vezesd be a globális diktatúrádat a „gázlókö-módszer” révén, és csak kevesen fogják észrevenni, mi folyik –, amíg túl késő nem lesz. Valójában sokan ki fogják nevetni, és el fogják ítélni azokat, akik rámutatnak, hogy mi is történik. Nos, e könyv olvasói és sokan mások is már tudják, mi folyik valójában. És ha igazán elköteleztük magunkat egy új világ mellett, ahol a gondolat és önkifejezés szabadsága az elsődleges valóság, akkor mindezt az információt nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Az előttünk álló feladat – hogy megtörjük a programozók szorítását, amivel markukban tartják elménket – hatalmas, de teljes mértékben elvégezhető, és el is fogjuk végezni, amennyiben felfogjuk elsődleges fontosságát, és ténylegesen, visszavonhatatlanul nekiveselkedünk. Nincs semmi hatalmasabb, mint az önállóan gondolkodó emberi elme, aki tettein keresztül eltökélten megvalósítja döntéseit. Ez a jelenség a manipulátor rémálma, és mint mindenkinek ezen a bolygón, neked is rendelkezésedre áll ez a hatalom.

Csak az a dolgod, hogy meghozd a döntést, és tántoríthatatlanul élj vele!

FORRÁSOK

- ¹ Lásd Dr. John Coleman: *Conspirators' Hierarchy: The Story Of The Committee Of 300*
- ² *The Sunday Telegraph* (1995. február 5.)
- ³ Oswald Le Winter, 1968-85 között CIA-alkalmazott beszél a dokumentumfilmben, a *The Maltese Double Crossban*, amelyet a British MPs 1994-ben mutatott be.
- ⁴ Ugyanott
- ⁵ Volt egy másik légi katasztrófa az 1980-as években, amely 329 ember életébe került. Ez az Air India gépének felrobbantása volt 1985-ben, írországi földet-éréskor, amelynek nyomozása egy alabamai paramilitáris táborhoz vezetett, ahol zsoldosokat képeztek terrorista akciókhoz.
- ⁶ Noam Chomsky, *Letters From Lexington* (AK Press, Edinburgh, Scotland) 119-120. oldal
- ⁷ *A Rockefellerek*, CBS (1973. december 28., péntek). Ma az ABC News műsorvezetője és vezető szerkesztője, Peter Jennings, Bilderberger tag.
- ⁸ „Is Rupert Murdoch preparing an assault on fortress Europe?”, *The European* (1995. július 7-13.) 21. oldal
- ⁹ „Murdoch takes five days to win news group for £800m”, *Daily Telegraph* (1986. február 4.)
- ¹⁰ *Three Part Series*, 1984. január 30., február 6., február 13.
- ¹¹ „Tudatküszöb alatti” azokra az üzenetekre vonatkozik, amelyek tudatosságunk szintjét elkerülik, és tudatalattinkat programozzák, azt a szintet, ami valóságunkat alakítja.
- ¹² *Exposure magazine* (1993. június/július) 12. oldal
- ¹³ Preston B. Nichols és Peter Moon: *The Montauk Project és Montauk Revisited* (Sky Books, New York, 1992., 1994.)
- ¹⁴ *Casebook On Alternative 3*, 32. oldal
- ¹⁵ J. M. Delgado: *Physical Controll Of The Mind: Toward A Psychocivilised Society* (1969)
- ¹⁶ Idézet a *When The State Rapesben: The Mind Controll Papers*, II. rész, 2., 6. oldal. Ezt a tanulmányt a Mediaecco és Contact Network International terjeszti, PO Box 66, 8400 AB Gorredijk, Hollandia.
- ¹⁷ Az *Információ Szabadsága Törvény* miatt kiadott akták felfedik, milyen súlyos fenyegetésnek ítélték az amerikai hatóságok John Lennon hatását.
- ¹⁸ Bevezetés a Szenátus albizottságának 1974. évi beszámolójához az USA kormány szerepéről a viselkedésmódosításban.